MUUTTAAKO JUMALA MIELTÄNSÄ?

(Does God Change His Mind?)
65-0427 · Los Angeles, California, USA, 27.4.1965

1 Jääkäämme hetkeksi seisomaan päämme kumarrettuina. Taivaallinen Isä, me kiitämme Sinua kaikista suloisista asioista, jotka Sinä olet antanut meille. Me emme ole yhdenkään Sinun siunauksesi arvoisia. Nämä saamamme siunaukset ovat todella ansaitsemattomia. Ja me rukoilemme, Jumala, että Sinä jatkaisit meidän kanssamme olemista. Vain tulla sisälle ja tuntea tämä ihmeellinen henki kokouksessa; minä tiedän, että se tulee Sinulta. Niinpä minä rukoilen, Isä, että Sinä Läsnäolollasi jatkaisit kokoontumisemme kunnioittamista tänä iltana ja parantaisit kaikki sairaat ja vaivatut. Suo se. Voikoon Sinun Läsnäolosi tähden tämä olla suuri ilta, jota me emme tule pian unohtamaan. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

2 Haluan pyytää anteeksi, että viivytin teitä niin myöhään eilen illalla. Yritän olla nopeampi tänä iltana. Tulemme pitämään kiirettä ja rukoilemaan sairaiden puolesta. Eilisiltainen kokous tuntui minusta todella hyvältä. Näytti siltä, että hyvin monet ihmiset olisivat parantuneet. Ja sain paljon tukea kaikkien rukoillessa yhdessä. Sillä tavalla me seisomme. Niinpä, Herra siunatkoon teitä. No niin, uskon, että huomenillalla me tulemme olemaan... Luulen, että siitä on jo ilmoitettukin. Se on eräässä toisessa paikassa. Hyvä on.

3 Menkäämme nyt nopeasti 4. Mooseksen kirjan 22. lukuun, ottaaksemme vain pienen tekstin ja tuodaksemme esiin joitakin ajatuksia ja sen jälkeen me tulemme käyttämään suurimman osan ajasta rukousjonoa varten.

4 Billy sanoi jakaneensa valtavan määrän kortteja, kolme- tai neljäsataa. Ja tulee ottamaan melkoisen ajan, että heidät saadaan vietyä rukousjonon lävitse, joten puhun vain muutaman minuutin, ehkä kolmekymmentä minuuttia, jos mahdollista, ja sitten aloitamme rukousjonon rukoillaksemme sairaiden puolesta.

5 4. Mooseksen kirjan 22. luku ja 31. jae. Haluan lukea tämän.

Silloin HERRA avasi Bileamin silmät, ja hän näki tiellä seisomassa HERRAN enkelin, jolla oli kädessään esiin vedetty miekka, ja hän ku-

marsi alas päänsä ja lankesi kasvoillensa.

6 Tämä saattaa kuulostaa vähän karkealta tekstiltä parantumiskokousta varten. Ja yritän saada rukousjonon aloitetuksi kello yhdeksältä, jos mahdollista. Haluan nyt tänä iltana ottaa aiheeksi: *Muuttaako Jumala mieltänsä?*

7 Tehän tiedätte, että me voimme muuttaa mieltämme, koska opimme jotakin vähän eri tavalla ja tiedostamme, että me olimme väärässä.

8 Mutta en usko, että Jumala voi muuttaa mieltänsä. Koska jos Hän tekisi niin, Hän ei varmastikaan voisi silloin olla ääretön, ja Hän tekisi paremman ratkaisun muuttaessaan sen. Niinpä... Minulla on sellainen usko Häneen, että Hän ei muuta mieltänsä. Koska jos Jumala milloinkaan tekee jonkun ratkaisun, täytyy Hänen pysyä tuon ratkaisun kanssa. Ymmärrättekö? Ja joka kerta kun sama ongelma tulee esiin, Hänen täytyy toimia samalla tavalla kuin miten Hän teki ensimmäisellä kerralla tai Hän toimi väärin ensimmäisellä kerralla. Näettehän? Niinpä siinä on meille jotakin, jolle voimme perustaa uskomme. Nyt me emme voi...

9 Kyllä, usko ei ole vain jokin irtonainen lehti, jotakin, mitä voidaan puhaltaa tänne ja sitten jonnekin muualle. Se on jotakin, jonka täytyy olla varma. Sen täytyy olla vakaata. Enkä minä voi perustaa uskoani jollekin teorialle. Sen täytyy olla todistettu tosiasia, ennen kuin minulla voi olla uskoa.

10 Aivan samoin kuin miehen, joka valitsee vaimoa, jonka kanssa hän menee naimisiin. Hänellähän täytyy olla usko tuohon naiseen, jonka kanssa menee naimisiin, tai muutoin hän tulee varmasti järjestämään itselleen paljon vaikeuksia. Näettehän? Niinpä teillä täytyy olla usko, joitakin vankkoja tosiasioita, joille perustaa uskonne. Miehellä täytyy olla jotakin, johon perustaa uskonsa, joko tuon naisen sanaan tai johonkin, mitä joku toinen on sanonut.

11 Niinpä minusta tuntuu, että kohdatakseni Jumalan, on olemassa vain yksi asia, jonka varaan minä voin perustaa uskoni, ja se on Hänen Sanansa.

12 Koska melkein jokaisella meistä on erilaisia ideoita. Voimme vain istua alas ja alkaa keskustella siitä, mitä söisimme, niin me jo voimme olla eri mieltä mitä söisimme. Meidät on tehty erilaisiksi ja meidän ruokahalumme ovat erilaiset. Ja samoin on meidän seurakuntiemme kanssa. Me näemme, että niillä on erilaisia ideoita siitä, mikä on oikein ja mikä on

väärin. Ja se suo meille jokaiselle etuoikeuden tehdä valintamme.

13 Mutta mitä minuun tulee, niin uskon, että Jumalan Sana on oikein. Enkä minä usko, että Se on kenenkään omin neuvoin tulkittavissa. Minä uskon, että se on juuri sitä, mitä Se sanoo, ja Se on Totuus. Ja sillä tavalla minä otan Sen, että Se on Jumalan Sana. Nyt, minulla ei ehkä ole tarpeeksi uskoa saadakseni sitä kaikkea toimimaan, mutta en varmastikaan halua seistä jonkun toisen tiellä, jolla on tarpeeksi uskoa saada Se toimimaan.

14 Kuten esimerkiksi, Eenokilla oli tarpeeksi uskoa, niin ettei hänen tarvinnut kuolla. Hän vain lähti iltapäiväkävelylle, väsyi täällä maan päällä olemiseen ja vain käveli ylös Taivaaseen. Minä todella haluaisin, että minulla olisi senkaltainen usko. Ja minä toivon, että me saamme tuon uskon jonakin päivänä, kun me jatkamme kasvamistamme Häneen.

15 Nyt, syy siihen, miksi tänä iltana valitsin tekstiksi tämän raamatunpaikan, on se, että minusta tässä näyttää aivan siltä, kuin Jumala olisi muuttanut mieltänsä ja käskenyt Bileamia tekemään yhden asian ja sitten käskenyt häntä tekemään jotakin muuta. Niinpä ajattelin, että ehkä käyttäisimme hetken aikaa yrittääksemme hieman oikaista tätä, ja nähdä, mitä Hän todella käski häntä tekemään.

16 Niinpä nyt, jäsennelkäämme tätä. Me tiedämme, että Bileam oli profeetta. Ja Baalak oli Mooabin kuningas tuohon aikaan. Eivätkä mooabilaiset olleet mitään jumalankieltäjiä. He palvelivat samaa Jumalaa kuin Israelkin. Koska Mooabin perustaja oli Lootin poika, jonka hän oli saanut omasta tyttärestään, ja niinpä he palvelivat samaa Jumalaa. Jos panitte merkille, niin heidän uhrinsa, ja kaikki muutkin, olivat tarkalleen samanlaisia, härät ja myöskin oinaat, ja ne puhuivat toisesta Tulemuksesta. Ja nyt jos fundamentalismi on kaikki se, mitä Jumala vaatii, niin silloin Mooab oli aivan yhtä fundamentaalinen uhriensa perusteella kuin Israelkin oli. Mutta me huomamme nyt, että Israel seuraa Jumalan Sanaa ollessaan menossa heille luvattuun maahan. Ja he tulivat...

17 Tässä olisi esikuva luonnollisen ja hengellisen kohtaamisesta. Ja kun luonnollinen ja hengellinen kohtaavat, tapahtuu aina yhteentörmäys, koska ne aina törmäävät toisiansa päin. Ja Israel tässä, haluan esittää sen hengellisenä Seurakuntana ja Mooabin luonnollisena seurakuntana, pelkkänä seurakuntana, jota me kutsumme luonnolliseksi seurakunnaksi.

18 Ja me kaikki olemme varmoja siitä, että on olemassa seurakunta, ja on olemassa Morsian, joka tulee ulos seurakunnasta. Me tiedämme, että se on totta.

19 Ja tässä he törmäävät toisiinsa. Ja me huomaamme, että heidän törmätessään tässä, se tapahtui syystä, josta haluaisin puhua hetken. Niin pian kuin he olivat törmänneet toisiinsa, ja toinen oli nähnyt, mitä toinen oli tekemässä, siellä tapahtui suuri toinen toisensa jäljitteleminen.

20 Ja sellaisesta tilasta me löydämme sen tänään: meillä on liian paljon jäljittelyä. Ja kun te teette niin, olette te aina vaikeuksissa. Te ette voi elää jonkun toisen miehen elämää. Me emme voi jäljitellä jotakin. Meidän täytyy vain olla sellaisia, joita me olemme. Teidän ei pidä koskaan yrittää tehdä sitä. Jos tämä mies tekee jotakin, ja koska hän tekee sen, te ajattelette, että myös teidän täytyy tehdä se. Mutta älkää tehkö niin. Te olette yksilöitä Jumalan silmissä. Eikä meidän pidä yrittää jäljitellä toisiamme.

21 Ja nyt Israel, täyttäessään velvollisuuttaan ja ollessaan Jumalan käskystä marssimassa luvattuun maahan, törmäsi yhteen Mooabin, toisen uskovaisten ryhmän, kanssa.

22 Ja toivon, ettei tämä kuulosta liian pahalta. Mutta haluan tässä antaa pienen kuvauksen siitä, kuinka Mooab oli asettunut aloilleen maahan ja oli enemmän sellaisen organisoidun asia kaltainen. Heillä oli kuningaskuntansa kuuluisuudet ja arvohenkilöt.

23 Mutta Israel oli vain vaeltelija. Heillä ei ollut mitään määrättyä paikkaa jonne olisivat voineet mennä. He vain vaelsivat sinne, minne Herra heitä johti. Ja uskon myös Bileamin myöhemmin profetiassaan sanoneen: "Noita ihmisiä ei lueta kansojen joukkoon. He tulevat olemaan vain hajallaan oleva joukko." Ja sellainen se aina on ollut. Ja me näemme heidän törmänneen toisiinsa.

24 Aivan samoin kuin Kain ja Abel, hekin törmäsivät toisiinsa. Ja he olivat veljeksiä, he olivat molemmat samasta äidistä, Eevasta. Ja me ymmärrämme heidän käsittäneen, että he olivat kuolevaisia, ja että heidät oli pantu Elämän ulkopuolelle, ulos Elämän puutarhasta. Ja he molemmat yrittivät löytää tietä Sinne takaisin. Ja jos huomasitte, niin nuo molemmat pojat olivat hyvin uskonnollisia. Kain oli aivan yhtä uskonnollinen kuin Abelkin, ja molemmat he rakensivat alttarit, toisin sanoen, kirkot. He molemmat uhrasivat. He molemmat rukoilivat. Ja he molemmat pal-

velivat Jumalaa, mutta toinen heistä palveli Häntä väärällä tavalla.

25 Katsokaahan nyt, te voitte olla vaikka kuinka vilpitön ja kuitenkin te olette väärässä. Te voitte olla väärässä. "On tie, joka näyttää oikealta, mutta se lopulta on kuoleman tie."

26 Me näemme nyt, että se oli niin totta Kainin ja Aabelin kohdalla. Ja kun Kain näki, että Aabelin uhri oli otettu vastaan... Ja voisin pysähtyä tässä kysyäkseni, miksi Jumala vastaanotti hänen uhrinsa? Siksi että hän ilmestyksen kautta ymmärsi, ettei ollut kyse mistään omenista, tai uskon heidän nyt sanovan granaatinomenista tai jotakin sellaista, joita he söivät Eedenin Puutarhassa, ja jotka aiheuttivat synnin. Ja Aabel uskoi, että se oli veri. Ja siitä juuri todella olikin kysymys. Ja Aabel, ilmestyksen kautta, uskon kautta, uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, jonka kautta Jumala todisti, että hän oli vanhurskas. Näettekö? Ja koko Seurakunta on rakennettu Jumalalliselle ilmestykselle Jumalan Sanasta. Jeesus sanoi niin, kun he yhtenä päivänä olivat tulossa alas vuorelta.

27 Hän sanoi opetuslapsillensa: "Kenen te sanotte Minun, Ihmisen Pojan olevan? Tai kenen ihmiset sanovat Minun olevan?"

28 Ja he vastasivat joidenkin heistä sanovan: "Sinä olet 'Mooses'. Sinä olet 'Elia' tai 'yksi profeetoista'."

Hän sanoi: "Mutta kenen te sanotte Minun olevan?"

29 Ja Pietari antoi tuon suuren lausunnon: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

30 Hän sanoi: "Siunattu olet sinä, Simon, Joonan poika." Ja tästä niin suuresti kiistellään uskovaisten keskuudessa.

31 Nyt katolinen kirkko sanoo, että Hän rakensi Seurakuntansa Pietarin päälle, sillä Hän sanoi: "Sinä olet Pietari", pieni kivi, "ja tämän kiven, pienen kiven päälle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani."

32 Mutta nyt protestantit enimmäkseen uskovat, että Hän rakensi itsensä päälle, Hänen, Kulmakiven päälle. Mutta katsokaahan, Hän oli rakennuksen Kulmakivi. Minä uskon Hänen rakentaneen Seurakunnan...

33 En ollakseni eri mieltä, mutta katsokaahan, kysymys oli: "Kenen ihmiset sanovat Minun olevan?"

34 Ja Pietari sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

35 Hän sanoi: "Siunattu olet sinä, Simon, Joonan poika, liha ja veri eivät ole tätä sinulle paljastaneet. Sinä et koskaan oppinut tätä menemällä jo-

honkin seminaariin. Katsohan, sinä et koskaan oppinut tätä jonkun ihmistekoisen asian mukaan, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa, on paljastanut tämän sinulle." Näettekö? "Ja tälle Kalliolle, Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit sitä voita." Hengelliselle ilmestykselle Jeesuksesta Kristuksesta, siitä kuka Sana on. Silloin hengellisesti paljastettu Totuus Sanasta on se, minkä päällä Seurakunta lepää.

36 Uskon, että se Aabelilla oli alussa, hengellinen ilmestys siitä, ettei ollut kyseessä mikään kedon hedelmä tai omien kättemme teko tai jotakin sellaista. Se oli veri. Ja hän uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain.

37 Me löydämme Abrahamin ja Lootin saman valinnan edestä, koska Loot meni alas Sodomaan hengellisen ja luonnollisen seurakunnan joutuessa ristiriitaan paimenten vuoksi. Ja heidän täytyi erota toisistansa. Ja milloin tahansa tämä tapahtuu, se aiheuttaa kateutta.

38 Ja me näemme, miten Jumala vastaanotti Aabelin eikä Kainin kaunista ja suurta uhria, jonka vuoksi hän oli niin raskaasti työskennellyt. Ja hän oli uskonnollinen, kumartui maahan ja palvoi, ja niin edelleen, teki kaiken sen, minkä Aabelkin teki, mutta hänellä ei ollut ilmestystä siitä, mikä oli Totuus. Niinpä me sitten näemme, että kun Jumala hyväksyi Aabelin ilmestyksen ja hänen uhrinsa, sai se Kainin kadehtimaan Aabelia. Ja siellä tapahtui ensimmäinen murha.

39 Me näemme kateuden tulleen Abrahamin ja Lootin paimenten välille, ja heidän täytyi erota toisistaan.

Me näemme, että myös Mooseksella ja Kooranilla oli yhteentörmäys.

Jeesuksella ja Juudaksella oli yhteentörmäys.

40 Ja niin kuin aina on ollut, niin se on tänäänkin, luonnollisella seurakunnalla ja hengellisellä Seurakunnalla on yhteentörmäys niiden tullessa yhteen, sillä luonnollinen yrittää olla samanvertainen hengellisen kanssa, mutta aina lihallisen jäljittelyn avulla. Mutta samoin kuin oli Eesaun ja Jaakobin kanssa, se ei onnistu.

41 Jumalalla on Seurakuntansa, kutsuttu, nimetty ja syrjään asetettu. Ja joka kerta Hän paljastaa itsensä hänelle siinä ajanjaksossa, jossa Hän elää, joka ainoa kerta, aivan niin kuin Hän sanoi Roomalaiskirjeen 8. luvussa, että Jumalan ennalta tietäminen tai ennalta määrääminen voisi pysyä lujana.

42 Eesau ja Jaakob, ennen kuin kumpainenkaan poika oli syntynyt, en-

nen kuin heillä oli edes mahdollisuutta tehdä valintaansa, Jumala sanoi: "Minä vihasin Eesauta ja rakastin Jaakobia", sillä alusta alkaen Hän tiesi, mitä heissä oli. Ja me tiedämme...

43 Pitäkää se mielessänne, Hän tietää, mitä teidän sydämessänne on. Hän tietää, mitä te tarkoitatte. Ei ole väliä sillä, mitä me sanomme, Hän tietää, mitä te tarkoitatte.

44 Ja se on aina aiheuttanut vaikeuksia. Ja siitä asti kun Kain tuhosi Aabelin, on luonnollinen aina yrittänyt hävittää hengellisen vaikutusta. Me havaitsemme saman asian tänään, tänään on aivan samalla tavoin. Se todistaa, että se tulee Saatanalta, koska se on kateutta ja Totuuden jäljittelyä.

45 Niinpä me todella uskomme, ettei Jumala koskaan muuta mieltänsä siitä, mitä Hän on sanonut. Hän pysyy aina uskollisena Sille.

46 Mutta Hänellä on myös salliva tahto. Ja siihen vaikeudet kätkeytyvät. Me yritämme toimia Jumalan sallivan tahdon mukaan, ja Hän sallii sen. Mutta myöskin, jos me otamme Hänen sallivan tahtonsa, vaikka se ei olekaan oikein, panee Hän kuitenkin sallivan tahtonsa työskentelemään täydellisen tahtonsa kirkastamiseksi.

47 Mikään ei toimi vikaan Jumalan kanssa. Hän tietää tarkalleen, kuinka paljon kello tikittää tänä iltana. Mikään ei ole vialla. Jokainen isku osuu tarkalleen kohdalleen sillä tavalla kuin sen pitääkin, kaikessa. Me ajattelemme sen olevan väärin, mutta Hän tietää, että se on oikein. Sen oletetaankin olevan tällä tavalla.

48 Kuten oli alussa, Jumala vain salli synnin tulla. Se ei ollut Hänen täydellinen tahtonsa.

49 Mutta katsokaahan, Jumala, tuo suuri Henki, Isä, Hänessä oli ominaisuuksia, ja nämä asiat, jotka te nyt näette, ovat vain Hänen ominaisuutensa, jotka ovat tulleet esiin. Hän asui yksin. Hän ei ollut edes Jumala. Jumala oli palvonnan kohde. Hän oli tuo Suuri Iankaikkinen. Ja Hänessä oli ominaisuuksia kuten: olla Isä, olla Pelastaja, olla Parantaja. Ja kuinka Hän olisi voinut osoittaa olevansa Isä, kun Hän asui yksinään? Hän yksin on kuolematon. Mutta Hänen ominaisuuksiensa täytyi tulla esille.

50 Nyt, jotta voisi olla Pelastaja, täytyy jotakin olla kadoksissa. Ja Jumala ei voi tarkoituksellisesti kadottaa mitään ja sitten lunastaa sitä. Se ei sopisi Hänen pyhyydelleen eikä Hänen suurelle oikeudenmukaisuudelleen. Mutta Hän asetti ihmisen vapaan valinnan pohjalle tietäen, että

hän tulisi lankeamaan. Ja sitten Hän itse tuli ihmiseksi voidakseen lunastaa takaisin langenneen ihmisen. Siitä syystä Jeesus oli Immanuel. Jos Jumala olisi lähettänyt jonkun muun henkilön kuin itsensä, silloin se ei olisi ollut oikeudenmukaista. Jumalan täytyi itsensä tulla ja ottaa tuo paikka. Eikä Jumala voinut tulla alas Hengessä ja ottaa tuota paikkaa, vaan Hänet täytyi tehdä lihaksi, oman luovan Poikansa lihassa.

51 Ja Hän osoitti täällä alussa, että Hänen täydellinen tahtonsa oli luoda ihmiset maan tomusta. Mutta katsokaahan, Hän salli seksin tulla sisälle. Hän ei koskaan tarkoittanut lasten syntyvän seksin kautta, mutta se sallittiin, ja pian se on häipyvä pois.

52 Nyt me näemme, että Mooab jo alusta asti oli avioton, koska hän oli Lootin poika, jonka hän sai oman tyttärensä kautta. Huomatkaa nyt, Mooab esittää luonnollista seurakuntaa ja Israel hengellistä seurakuntaa. No niin, Israel, morsian, oli... esittää uloskutsuttua.

53 Seurakunta itsessään, tuo sana seurakunta merkitsee "uloskutsuttu, tulla ulos", ne, jotka ovat tulleet ulos. "Tulkaa ulos hänestä, Minun kansani! Olkaa erotettuja, sanoo Herra, ja Minä tulen vastaanottamaan teidät. Älkää koskeko heidän saastaisiin asioihinsa." Jumalan Seurakunta on kutsuttu ulos maailmasta, maailman sekasorrosta. Te ette enää ole maailmasta.

54 Niin kuin tässä yhtenä iltana yritin sanoa teille, että teillä juuri nyt on Pyhän Hengen kasteen kautta iankaikkisen lunastuksenne käsiraha [ennakko] itsessänne, ja se on jo tehnyt teidät eläviksi. Te olette nyt ylösnousseita Hänen kanssaan, ja me istumme yhdessä taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa. Katsokaahan, te ette enää ole maailmasta. Jos te rakastatte maailmaa, tai jos te yhä olette kiintyneitä maailman asioihin, silloin Jumalan rakkaus ei edes ole teissä. Ymmärrättekö? Me olemme vapaat maailmasta. Siellä ei enää ole mitään halua maailmaan.

55 Hebrealaiskirjeessä, uskon sen olevan 10. luvussa, jossa sanotaan, että "siellä oli jatkuva muistutus synnistä, ja joka vuosi nuo eläinten ruumiit uhrattiin. Mutta tässä tapauksessa, palvojalla kerran puhdistettuna, ei enää ole tietoisuutta synnistä, ei ole enää halua syntiin." Tuo koko asia on jättänyt teidät, koska teidät on tehty eläviksi uuteen Elämään.

56 Ja sitten, luonnollinen seurakunta on vain joukko kirkkokuntiin liittyneitä ihmisia. Se ei ole mitään enempää... Minä en edes enää kutsu sitä "seurakunnaksi". En halua viitata siihen seurakuntana. Minä haluan

viitata siihen kuin jonakin "kerhona", kuten, metodisti-kerho, baptisti--kerho, helluntailais-kerho.

57 Mutta Seurakunta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, on uudestisyntynyt, ja he ovat uusia luomuksia. Ja niinpä me yhä näemme, että Jumala pitää Sanansa.

58 Nyt Mooab oli nähnyt katsottuaan sinne alas kentälle, että Jumala liikkui näiden ihmisten keskuudessa, jotka eivät olleet edes mikään organisoitunut kansakunta. He vain kulkivat ympäri paikasta paikkaan. Mutta outoa oli se, että tullessaan näiden kansojen kohdalle, he valloittivat ne. Kaiken, mikä oli heidän tiellään, he ottivat sen. Ja nyt Mooab oli nähnyt sen. Baalak katsoi Israelia ja sanoi: "Tuo kansa peittää koko maan pinnan." Ja hän sanoi: "He syövät kansoja, niin kuin härkä syö ruohoa."

59 Ja he tulivat huomaamaan, että yksi niistä suurista avainasioista, miksi heillä oli tämä suuri ilmestys, oli se, että siellä heidän keskuudessaan oli profeetta. Heillä oli profeetta, joku, joka johti heitä. Se ei ollut mikään ihmistekoinen järjestelmä, mihin hän ja kaikki hänen mukanaan olevat arvohenkilöt olivat tottuneet. Vaan heillä oli johtaja, jumalallisesti kutsuttu johtaja.

60 Ja mikä murheen päivä se olikaan, kun seurakuntamaailma jätti Pyhän Hengen jumalallisen johtajuuden ja omaksui piispan tai jonkin muun ottamaan Sen paikan. Se oli surullinen päivä. Pyhä Henki on seurakunnan johtaja. Hänet on lähetetty vahvistamaan Jeesuksen Kristuksen sanoja ja saamaan seurakunta elämään samalla tavoin kuin se eli alussa.

61 Äskettäin, eräs hyvin kuuluisa koulu täällä tässä kaupungissa, eräs seminaari... Ja heillä on sellainen Phoenixissa. Ja pari oppilasta tuli luokseni ja sanoivat: "Me pidämme sinusta, veli Branham. Meillä ei ole kerta kaikkiaan mitään sinua vastaan, mutta me haluaisimme oikaista sinua."

62 Ja minä sanoin: "Hyvä on, minä todella haluan tulla oikaistuksi." Ja niinpä sanoin: "Jos olen väärässä, niin tietenkään en halua olla väärässä, sillä puhun liian monille ihmisille."

63 Ja hän sanoi: "No niin, tässä on vaikeutesi. Sinä yrität esitellä, tai saada jälleen elämään, apostolisen uskonnon, vaikka apostolinen uskonto lakkasi olemasta apostolien mukana."

Ja minä sanoin: "Niin." Sanoin: "No niin, jos nyt..."

Hän sanoi: “Minä en nyt halua väitellä siitä kanssasi.”

64 Minä sanoin: “En myöskään minä. Me emme väittele. Meidän ei oleteta tekevän sitä. Me olemme veljiä.”

“Mutta”, hän sanoi, “minä vain haluaisin auttaa sinua.”

Minä sanoin: “Tietenkin olen halukas tulemaan autetuksi.”

Ja hän sanoi: “Katsohan nyt”, hän sanoi, “nyt … Se on totta.”

65 Ja minä sanoin: “Nyt keskustellessamme meidän ei tule käyttää mitään tekstikirjoja.” Minä sanoin: “Minä en tule käyttämään omaani”, eikä minulla olekaan muuta kuin Tämä. Mutta sanoin: “Minä en tule käyttämään muuta tekstikirjaa, vain Raamattua. Ja te, me käytämme vain Raamattua.”

Hän sanoi: “Hyvä on, se sopii.”

66 Minä sanoin: “No niin, me uskomme, että apostolinen kirkko alkoi Helluntaipäivänä. Oletko samaa mieltä siitä?” Hän sanoi: “Kyllä olen.”

67 Minä sanoin: “Me ymmärrämme nyt, että Jumala antoi siellä voiman seurakunnalle apostolista liikettä varten.”

68 Hän sanoi: “Kyllä, se oli Seurakunnan rakennusteline. Mutta nyt seurakunta on jo asetettu järjestykseen, ja meillä on kaikki omat pastorimme ja suuret organisaatiomme ja muut asiat. Me emme enää tarvitse noita asioita vetämään ihmisiä.”

69 Minä sanoin: “Missä Raamattu sanoo niin? Kerrohan minulle, missä paikassa Raamattu sanoo niin?” Näettekö?

Hän sanoi: “No niin, se ei tarkalleen sano sitä sillä tavalla.”

70 Minä sanoin: “Hyvä on, silloin minä en voi vastaanottaa sitä, ellei se sano sitä juuri sillä tavalla.” Näettekö? Minä sanoin: “Sillä tavalla sen täytyy olla.” Minä kysyin: “Uskotko, että Jumala yhä kutsuu ihmisiä?”

Hän sanoi: “Kyllä, varmasti. ”

71 Minä sanoin: “Uskotko Raamatun vastaavan oikein jokaiseen kysymykseen?”

“Kyllä.”

72 Minä sanoin: “No niin, Helluntaipäivänä oli puhemiehenä Pietari, jolla oli Valtakunnan avaimet.”

“Niin oli.”

73 Ja minä sanoin: “Mikä tahansa nyt hänen ratkaisunsa olikin, Jeesus sanoi: ‘Kenet sinä sidot maan päällä, Minä sidon Taivaassa. Minkä sinä

päästät maan päällä, Minä päästän Taivaassa.'"

Hän sanoi: "Minä uskon sen."

74 Minä sanoin: "No niin, Apostolien tekojen 2. luvussa ja 38. jakeessa Pietari sanoi noille ihmisille, jotka siellä olivat ihmettelemässä sitä, kuinka nämä ihmiset puhuivat tuntemattomilla kielillä, ja kun he kysyivät häneltä, mitä he voisivat tehdä pelastaakseen, hän sanoi: 'Katukaa, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan, sillä lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, jokaiselle, jonka Herra, meidän Jumalamme kutsuu.' Nyt jos Jumala yhä kutsuu, silloin tuo sama lupaus on heitä varten."

75 Niinpä hän sitten tuli tänne ja oli yhden Billy Grahamin ryhmän kanssa rukoilemassa erään kokouksen puolesta. Ja kun tuo heidän ryhmänsä oli istumassa täällä Kaliforniassa jossakin muutama viikko sitten todella syvässä vilpittömässä rukouksessa vihkiytyneenä Jumalalle ja paastoten, lankesi Pyhä Henki tuon koko joukon päälle ja he alkoivat puhua vierailla kielillä. Kyllä.

76 Nyt hän on jäsenenä eräässä helluntaiseurakunnassa, Tucsonissa, Arizonassa, jonka nimi on "Ystävällinen kirkko". Hän sanoi: "Oi, veli Branham, kun menen sinne, tuntuu minusta niin hyvälle!" Hän sanoi: "Kohotan vain käteni, ja kunnia Jumalalle! Minä vain laulan!" Ja hän sanoi: "En koskaan voinut tehdä sitä Uuden Testamentin -baptistiseurakunnassa."

Minä sanoin: "Näen, ettet voinut. Siksi olet tullut ulos." Kyllä.

77 Niinpä siinä se on teille, näettehän, Jumala pitää Sanansa. Mitä Hän sanoo, sen Hän tulee tekemään. Jumalan täytyy pitää Sanansa.

78 Nyt me näemme tämän lihallisen jäljittelyn, joka Mooabilla oli. Baalak näki Israelin keskuudessa tämän profeetan, joka kykeni siunaamaan, kiroamaan, johtamaan ja niin edelleen, ja niinpä hän yritti vastata siihen politiikalla.

79 Juuri se on tapahtunut seurakunnissa tänään. He ovat yrittäneet vetää sille vertoja jonkinlaisella systeemillä. Te ette voi tehdä sitä.

80 Pyhän Hengen täytyy aina elää Seurakunnassa ja johtaa Seurakuntaa tuota ajanjaksoa varten, jossa Se elää, ja vahvistaa sen Sanan, joka on luvattu tuolle ajanjaksolle. Jumala puhui alussa Sanan, ja sitä oli niin paljon tälle ajanjaksolle, ja niin paljon tuolle ajanjaksolle, määrätty määrä

kullekin ajanjaksolle. Se tapahtuu aina sillä tavalla. Ja katsokaahan, Pyhän Hengen täytyy olla elävänä Seurakunnassa, jotta se saisi tämän Seurakunnan eläväksi sen omana aikana. Sen täytyy olla täällä tänään ja vahvistaa tämä viimeisten päivien palvelustehtävä, viimeisten päivien merkkien kautta, viimeisten päivien Pyhän Hengen vuodatuksen kautta. Sen täytyy olla täällä tehdäkseen sen, ettekä te voi saada sitä jonkun systeemin toiminnan kautta. Jumalalla on systeeminsä. Hän on Se, joka on antanut meille Pyhän Hengen.

81 Nyt me panemme tässä merkille, että Mooseksella oli Kuningas, joka oli voidellut hänet, ja tuo Kuningas oli Jumala. Ja Bileam myös oli kuninkaan, Baalakin alaisuudessa. Ja se oli enemmänkin poliittinen asetelma, näettehän. Bileam, Jumalan profeetta, meni kuningas Baalakin luo saamaan ohjeensa. Mooses meni Jumalan luo saamaan ohjeensa. Se oli siinä erona.

82 Kuitenkin, molemmat heistä olivat profeettoja, koska he molemmat olivat Jumalan kutsumia, molemmat olivat kohdanneet Jumalan, molemmat olivat puhuneet Jumalalle ja molemmat olivat Hengellä täytettyjä. Nyt olen lähestymässä meitä itseämme. Näettehän? He olivat molemmat Hengellä täytettyjä miehiä. No niin, se on totta. Raamattu sanoo, että "Jumala kohtasi Bileamin ja puhui hänen kanssaan." Näettekö?

83 Niinpä me huomaamme, että kumpikin näistä profeetoista, vaikka he molemmat olivatkin profeettoja, jumalanmiehiä, pitivät huolta omasta hallitsijastaan. Mooses huolehti Jumalan asioista. Ja Bileam tässä huolehti Baalakin asioista.

84 Huomatkaa tässä esikuva hengellisestä ja luonnollisesta, kuinka täydellistä se olikaan. Mooses, Jumalan lähettämänä, täytti velvollisuuttaan ja kohtasi ja sai haasteen toiselta Jumalan mieheltä. Voitteko te kuvitella sellaista?

85 Mutta katsokaa, millainen asetelma heillä oli siellä. Se oli organisoitunut kansa.

86 Ja Mooses johti Israelin lapsia Tulipatsaan johtamana, juuri sen mukaan kuin Jumala käski heidän kulkea, tuon yliluonnollisen Olennon johtaessa tiellä. Ja Mooses tietenkin sai ohjeensa Logokselta, joka lähti Jumalasta, ja joka oli tuo Tulipatsas, joka oli Liiton Enkeli, joka oli Kristus, Voideltu. Ja Hän sai sanomansa sitä kautta ja antoi sen Israelin lapsille, jotka olivat matkalla luvattuun maahan.

87 Mutta tämä mies taas oli kokonaan asettunut aloilleen ja hänellä oli kuningaskuntansa. Hänellä oli seurakuntansa. Hänellä oli siellä kaikki järjestyksessä. Niinpä hän lähetti noutamaan tätä miestä, jotta hän tulisi ja kiroaisi tämän kansan. Ja huomatkaa, voitteko te kuvitella, että yksi profeetta, yksi Jumalan mies, nähdessään Jumalan toimivan toisen miehen kanssa yrittäisi antaa haasteen noille Jumalan teoille, vaikka hänen olisi tullut tietää asia paremmin. Nyt Bileam, ensimmäiseksi kun... Baalak lähetti hänen luokseen miehet sanomaan hänelle: "Tule ja kiroa tämä kansa."

88 Nyt Bileam teki oikean asian. Hän etsi Jumalaa. Hän etsi Jumalaa ensin. Ja sitä hänen olisikin tullut tehdä.

89 Ja sitten Jumala antoi hänelle täydellisen ja selvän vastauksensa: "Älä mene heidän kanssaan! Jätä heidät rauhaan. Älä sinä kiroa noita ihmisiä. He ovat siunattuja." No niin, sen olisi pitänyt riittää. Kun Jumala sanoo mitä tahansa, Hän ei voi muuttaa sitä. Huomatkaa nyt, Hänen täydellinen tahtonsa oli: "Älä mene! Älä käy tuon kansan kimppuun! He ovat Minun kansani." Se oli Hänen täydellinen tahtonsa.

90 Mutta alusta alkaenkaan Bileam ei pitänyt noista ihmisistä. Katsokaahan, siinä se on teille. Kuinka monia Bileameja meillä on tänään? Se on tuo sama asia, sama asia! He tietävät asian paremmin.

91 Heillä oli niitä meidän Herramme Jeesuksen päivinä. Nikodeemus tuli ja sanoi: "Rabbi, me tiedämme, että Sinä olet Jumalan lähettämä mies tai Jumalan lähettämä opettaja. Ei kukaan voi tehdä niitä asioita, joita Sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan." Näettekö, he näkivät sen. Siinä oli jälleen eräs Bileam, näettekö.

92 Nyt, Bileam ei pitänyt näistä ihmisistä. Pankaa merkille hänen päämajansa. Sen jälkeen kun he olivat lähettäneet joitakin hienoja miehiä sanomaan hänelle: "Siellä on nyt joitakin ihmisiä tulossa tännepäin. Ja minä ymmärrän, että sinä olet profeetta. Sinä olet suuri mies. Niinpä tule tänne ja kiroa tämä kansa."

93 Bileam sanoi: "No niin, odottakaa hetkinen, kunnes olen rukoillut, ja viipykää yli yön, ehkäpä Herra tulee kohtamaan minut ja puhuu minulle." Hyvä on, seuraavana aamuna Herra kohtasi hänet ja sanoi: "Älä mene! Älä kiroa noita ihmisiä. He ovat siunattuja."

94 Hyvä on, Bileam meni ulos ja sanoi: "No niin, en voi lähteä, koska Herra käski minua, ettei minun tulisi lähteä."

95 Huomatkaa nyt, kun he menivät takaisin päämajaansa, joka oli lähettänyt heidät noutamaan häntä sinne ja lopettamaan tämä kokous, joka heillä oli, näettehän. Niinpä me sitten näemme, että päämaja lähetti parempia ihmisiä, ylempiä arvohenkilöitä, ehkä piispan tai jonkun muun, tai se on voinut olla joku piirivalvoja, jonka he lähettivät sinne ja sanoivat: "Käske häntä tulemaan ja lopettamaan se joka tapauksessa!" Näettekö?

96 Huomatkaa, se oli hänen vaikutusvaltaisempi ryhmänsä parempien lahjojen ja runsaamman rahan kanssa. Hän sanoi: "Minä korotan sinut parempaan asemaan. Ja sen sijaan, että olisit vain tavallinen mies, minä voin antaa sinulle pienen ylennyksen. Minulla on oikeus tehdä se, koska olen täällä kuninkaana tässä suuressa liikkeessä. Minä voin tehdä sinulle jotakin parempaa, jos sinä vain teet sen."

97 Pankaa nyt merkille, tuo uusi tarjous sokaisi hänet. Hänen olisi tullut tietää, mitä Jumala on sanonut, mitä Jumala tulee tekemään. Mutta se sokaisi hänet. Ja Jumalan profeettana hänen ei olisi pitänyt antaa sellaisen ryhmän vaikuttaa itseensä. Alusta alkaen hänen olisi pitänyt lähteä ulos tuosta ryhmästä.

98 Ja minä olen puhumassa joillekin Jumalan miehille täällä! Kun he päämajasta yrittävät sanoa teille, että "ihmeiden päivät ovat ohitse", ja tämä on se, mitä me olemme tekemässä täällä, ja Herra Jeesus siunaa meitä, "ja se on joukko fanaattisuutta, kiihtymystä ja mielenliikutusta. Ei ole olemassa mitään sellaista asiaa kuin jumalallinen parantuminen." Lähtekää sillä hetkellä ulos tuosta ryhmästä. [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] Lähtekää siitä ulos, koska Se on Jumalan Sana julkituotuna. He sanovat: "Ei ole mitään sellaista asiaa kuin apostoliset päivät. Ei ole mitään Pyhän Hengen kastetta. Tuo kielilläpuhuminen. Se ei ole yhtään mitään."

99 Oi, mutta veli, Älä kuuntele sitä! On monia Bileamin kaltaisia, jotka tänään istuvat toimistoissaan ja lukevat näitä Raamatun kirjoja ja tietävät, että Se on Totuus. Mutta kuitenkin, asemansa tähden, he eivät halua tehdä sitä. Tarkalleen totta. Huomatkaa, hän tiesi, ettei hänen olisi pitänyt olla tässä ryhmässä, tai Bileamin olisi pitänyt tietää se. He menevät pois Jumalan tahdosta. Nuo miehet yrittävät puhua teidät pois Jumalan tahdosta. Kun te löydätte Jumalan tahdon, älkää antako kenenkään puhua teitä pois siitä.

100 Olen kuullut hyvistä ihmisistä, jotka ovat tulleet kokouksiin, paran-

tuneet, ja menneet takaisin. Ja he ovat sanoneet: "Oi, eihän siinä mitään ole. Sinä olet vain kiihtynyt. Ei siinä ole mitään." Ja ihmiset alkavat epäillä. Olen nähnyt ihmisten tuleen ja vastaanottaneen Kristuksen sydämiinsä ja menneen takaisin. Ehkä he ovat puhuneet kielillä ja menneet takaisin. Ja heidän seurakuntansa sanoo: "Sinähän olet häpeäksi kristillisyydelle", ja niin edelleen. Ja oi, hyvänen aika, älkää tehkö sitä, näettehän. Lähtekää ulos tuosta ryhmästä! Pysykää kaukana siitä.

101 Huomatkaa nyt, Bileam käytti tässä valheellista tekstiä, omantuntonsa tähden, ymmärrättekö. Hän sanoi: "Ehkäpä! Viipykää toinen yö, ja tulen kysymään Jumalalta. Katsokaahan, ehkäpä hän on muuttanut mieltänsä."

102 Mutta Jumala ei muuta mieltänsä. Kun Jumala helluntaipäivänä antoi meille ilmoituksen Pyhän Hengen kasteesta, Hänen täytyy pitää se sillä tavalla. Hän on tehnyt niin kautta Raamatun ajan ja Hän tulee tekemään niin milloin tahansa, kun joku tulee samalla perustalla, jonka Hän tarjosi siellä. Jos haluatte tulla uskoen, katuen ja olla kastettuina Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi ja uskoa Jumalaan, on Jumala velvollinen täyttämään tuon reseptin, oikein, koska Hän on lääkäri. Ja Hän tulee täyttämään sen, jos te vain tahdotte totella sitä.

103 Mutta teillä ei nyt ole varaa yrittää ottaa tätä reseptiä ja viedä sitä jollekin puoskarille, joka voisi panna jotakin muuta siihen. Se voisi tappaa potilaan. Siksi meillä on niin monia kuolleita seurakunnan jäseniä tänään. He yrittävät antaa heille väärän lääkemääräyksen. Jumalalla on lääkemääräyksensä täällä Raamatussa. Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Teidän täytyy ottaa lääke sillä tavalla, miten tohtori käski antaa sen.

104 Raamattu sanoo: "Eikö Gileadissa ole balsamia. Eikö siellä ole yhtään lääkäriä?" Tietenkin on. Hän sanoi: "Miksi sitten Minun kansani tytär on tässä tilassa?"

105 Näettekö, meillä on Raamattu. Meillä on Lääkäri. Kysymys on vain siitä, että joku puoskari täyttää väärin Raamatun lääkemääräyksen. Siitä on kysymys. Te yritätte sanoa: "Ihmeiden päivät ovat ohitse. Ei ole mitään sellaista asiaa kuin Pyhän Hengen kaste ja nämä muut asiat. Se on hölynpölyä." Raamattu on tarkalleen oikeassa. Jumala ei peru mitään siitä, mitä Hän on sanonut. Ja he yrittävät käyttää jotakin valheellista tietä, jotakin sellaista kuten: "Mutta me uskomme näin", mutta ei ole kysymys siitä, miten te uskotte.

106 Niin on Jumala sanonut! Hän sanoi: "Minä tulen vuodattamaan Henkeni kaiken lihan päälle." Hän lupasi tämän viimeisinä päivinä.

107 He yrittävät sanoa kokouksista, joita te näette. He kutsuvat minua "ennustelijaksi, siloitelluksi ennustelijaksi tai Beelsebulksi tai joksikin perkeleeksi". Mutta heidän täytyy sanoa niin, koska he ovat lähtöisin omasta isästänsä, joka sanoi niin Jeesuksesta alussa. Emmekä kuitenkaan me tee sitä, vaan sen tekee sama Jeesus, koska Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Se on Hänen Henkensä.

108 Oi, jotakin, joka voisi ohittaa Hänen tehtävänsä. Niin monet ihmiset yrittävät kulkea sen ohitse. "Oi, tule ja liity seurakuntaan, niin kaikki tulee olemaan hyvin. Me olemme vanha kirkko. Me olemme olleet täällä monia vuosia. Me aloimme..." Kyllä, se on totta. Jos se on niin, silloin roomalaiskatolinen kirkko on ennen teitä kaikkia. He olivat ensimmäinen organisaatio. He olivat ensimmäinen. Mutta muistakaa, ei ensimmäinen Seurakunta. He olivat ensimmäinen organisaatio, niiden jokaisen äiti. Jokainen niistä on Jumalaa vastaan. Ilmestyskirja 17 sanoo saman asian, näettehän. Me olemme viimeisissä päivissä. Muistakaa nyt, Jumala antaa teidän nähdä sen.

Ja sitten Bileam ajatteli: "Mitenkähän se olisi?"

109 Sitten Jumala sanoi hänelle: "Mene." Miksi? Jumala tiesi, että se oli hänen sydämessänsä. Jumala tiesi alusta alkaen, että se oli hänen sydämessään, joten Hän käski hänen mennä. Hän sallii sen. Hän tulee sallimaan, että te teette sen. Hän tulee siunaamaan teitä monta kertaa tehdessänne sen.

110 Hän siunasi jopa Israeliakin, sen jälkeen kun he... Armo oli jo antanut heille profeetan, Tulipatsaan, merkit ja ihmeet ja tuonut heidät ulos Egyptistä, ja kaikkea, ja kuitenkin he tahtoivat lain. Jumala antoi heidän saada sen, mutta Hän kirosi heitä koko ajan.

111 Hän antoi Bileamin mennä eteenpäin juuri sillä tavalla kuin hänen oletettiin tekevän, mutta mitä hän teki? Hän meni sinne, mutta sen sijaan, että olisi kironnut tuota kansaa, hänen täytyi siunata heitä. Hän ei voinut kirota sitä, mitä Jumala oli siunannut.

112 Sanoin teille lopettavani kello yhdeksältä. Katsoin juuri sinne, ja on aika tehdä se nyt, vaikka minulla on täällä vielä kirja täynnä muistiinpanoja.

113 Mutta haluan sanoa lopettaessani, että Jumala ei koskaan muuttanut

mieltänsä. Hänen selkeä tahtonsa oli, ettei Bileamin olisi tullut mennä. Ja kun Jumala sanoo jotakin, sen täytyy sen ikuisesti pysyä totena.

114 Nyt kun Raamattu sanoo, että "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti", niin se ei merkitse, "jollakin määrätyllä tavalla". Se merkitsee, että Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti! Jeesus sanoi Joh. l4:12: "Joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen." Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hän lupasi Markuksen 16. luvussa: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat."

He sanovat: "Mutta se koski vain apostoleita."

115 Hän sanoi: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle. Nämä merkit seuraavat heitä kaikkialla maailmassa ja jokaisen luodun kohdalla. Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleitä. He puhuvat uusilla kielillä. Jos he ottavat ylös käärmeitä tai juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita. Jos he laskevat kätensä sairasten päälle, he tulevat parantumaan." No niin, ne ovat Hänen vaatimuksiansa.

116 Katsokaahan, me yritämme parannella jotakin. Me yritämme parannella seurakuntaa sen mukaiseksi kuin, minkä me ajattelemme Jumalan Sanan olevan. Me emme voi parannella seurakuntaa. Meidän täytyy täyttää Jumalan vaatimukset.

117 Olen aina sanonut, että on suuri keskinäisen kilpailun aika. Jos te maalaatte portaanne punaiseksi, maalaa naapurinne omansa punaiseksi. Samoin on teidän naisten kanssa, kun te käytätte jotakin määrätynlaista hattua kirkossa, niin te näette muidenkin naisten hankkivan sellaisen.

118 Rouva Jacqueline Kennedyllä oli tämä vesipää-kampaus, ja katsokaa kaikkia naisia. Hän käytti noita pieniä säkinvärisiä esiliinoja, tai sen kaltaisia, naisten on häpeällistä olla kadulla sellaiset yllään sillä tavalla. Se on jäljittelyä, mutta sellaista on nyt maailmassa. Seurakuntien ihmiset matkivat sitä, ja heidän on häpeällistä tehdä sitä. Heidän on väärin tehdä niin, ja se on häpeällistä. Ja kun me näemme sen ryömivän sisälle helluntailaisten keskuuteen, se on silloin sitäkin häpeällisempää. Se on totta. Mutta katsokaahan, seurakunta sallii sen ja antaa sen jatkua.

119 Mutta me emme välitä. Minä en ole koskaan välittänyt sopiiko takkini housujeni tai solmioni takkini kanssa yhteen. Minä haluan, että kokemukseni sopii Jumalan Raamatun kanssa yhteen ja täyttää Hänen vaatimuksensa. Ja niin meidän helluntailaisina tulisi tehdä: omata juuri sellai-

nen kokemus kuin heilläkin oli, koska Hän on sama Jeesus, sama Pyhä Henki, sama voima. Hän on elossa tänäänkin ja Hän elää keskuudessamme.

120 Se jotenkin muistuttaa minua siitä, kuinka Hänen äitinsä ja kasvatusisänsä, Joosef, olivat lähteneet Jerusalemista oltuaan sillä palvomassa. Ja he olivat kulkeneet kolmen päivän matkan ja vain olettivat, että Hän olisi heidän mukanaan, ja sitten he huomasivat, ettei Häntä ollutkaan siellä.

121 Ja tiedättekö, olen usein verrannut sitä tähän päivään. Tehän tiedätte seurakunnan matkassa olleen kolme vaihetta: Luther, Wesley ja helluntai; kolmen vaiheen matka. Jumala antoi heille sanoman, Lutherin vanhurskauttamisen, ja he riippuvat kiinni siinä. Sen jälkeen se tuli Wesleyn pyhittämisen kautta. Sitten se tuli Pyhän Hengen kasteeseen helluntailaisten kanssa. Ja ihmettelenpä olemmeko me menneet pois jonnekin jonkun suuren kiukunpuuskan kanssa rakentaaksemme suuria asioita ja tehdäksemme suuria asioita samalla tavoin kuin mitä Bileamillakin oli mielessään: suuria organisaatioita, yhden yrittäessä voittaa toista, ja tämän antaessa kultamitaleja ja tähtiä sille, joka käy pyhäkoulussa, ja sille, joka tuo eniten jäseniä, ja he ottavat sisälle seurakuntaan aivan mitä tahansa.

122 Sanon teille, että on vain yksi Seurakunta, jossa ei ole yhtään tekopyhää, ja se on Herran Jeesuksen Kristuksen Seurakunta, joka on kastettu Pyhällä Hengellä. Teitä ei taivutella tulemaan Sinne. Te olette syntyneet Sinne. Teidät on lähetetty sinne Pyhällä Hengellä.

123 Jeesuksen vanhemmat tulivat huomaamaan, ettei Hän ollutkaan heidän mukanaan.

124 Nyt tänä hetkenä, tässä suuressa käännekohdassa, kun me tiedämme tämän suuren kansakunnan vapisevan. Eikä vain tämä kansakunta, vaan koko maailma vapisee. Se on lopunajassa. En tiedä mitään muuta asiaa kuin Ylöstempauksen, Herran Jeesuksen Kristuksen Tulemuksen, jonka tulisi vielä tapahtua. Kaikki on valmista.

125 Ja me näemme nämä yhteen kokoontumiset. Oi, ottakaa kaikki hyöty tästä tulossa olevasta konferenssista, ottakaa siitä ulos kaikki, minkä voitte saada, kaikki, mikä on Jumalasta. Jos teillä ei ole Pyhää Henkeä, niin painakaa mieleenne, että ette lähde täältä ennen kuin saatte Sen. Sillä tavalla se tehdään. Pysykää siellä, koska tämä saattaa olla teidän viimei-

nen tilaisuutenne. Voi olla, ettei tällä Länsirannikolla tule enää olemaan toista konferenssia. Se voi olla meren pohjassa siihen aikaan, ennen toista konferenssia. Niinpä me emme tiedä, mitä voi tapahtua, joten me... Me odotamme Jumalan tuomioiden tulemista kansojen ylle.

126 Ja voisinko nyt sanoa tämän. He ajattelivat Hänen olevan mukana. Mutta kriisin tullessa he havaitsivat, ettei Hän ollut. Näettekö, Hän ei ollut heidän kanssaan.

127 Ja me näemme nyt aikana, jolloin tämä suuri asia tuotu esiin, että meiltä seurakunnistamme puuttuu jotakin, ja se on Kristuksen voima.

128 Katsokaahan nyt, en halua arvostella. Minä rakastan teitä, ja aito, todellinen rakkaus on aina korjaavaa. Me olemme kadottaneet Kristuksen seurakunnistamme. Meiltä puuttuu Kristus keskuudestamme, meiltä helluntailaisilta, veljiltä ja sisarilta. Jokin on vialla. Noita koko päivän ja yön kestäviä rukouskokouksia, joita meillä oli tapana olla, niitä ei enää ole. Aikaisemmin oli häpeällistä, jos naiset käyttivät maaleja ja maalasivat itseään ja toimivat niin kuin nämä naiset tekevät. Jokin meni vikaan. Kristuksessa ei ole mitään vikaa, näettehän, mutta jokin on mennyt vikaan. Jotakin on jossakin vialla. Saarnastuolista ei olisi sallittu tuon kaltaisia asioita, mutta nyt se sallitaan. Näettekö, on kriisitilanne, ja meiltä puuttuu jotakin.

129 Meiltä puuttuu voima, joka meillä tulisi olla, kuin suuri koneisto, jonka tulisi toimia suurin merkein ja ihmein. Samoin kuin tämän rakennuksen, jonka pitäisi nyt olla niin täynnä Jumalan voimaa, ettei syntinen voisi istua täällä, Pyhä Henki tuomitsisi sen nopeasti, kuten se teki Ananiaksen ja Safiiran tapauksessa. Meiltä puuttuu jotakin.

130 Nyt, mitä tapahtui? He alkoivat etsiä Häntä sukulaistensa joukosta, eivätkä löytäneet Häntä heidän keskuudestaan. Niinpä mistä he löysivät Hänet? Juuri sieltä, minne he olivat jättäneet Hänet.

131 Ja uskon, että seurakuntiemme lähdettyä näihin organisaatiollisiin juominkeihin, joita meillä on ollut, jossa yhden täytyy voittaa toinen seurakunnan koossa ja saada paremman luokan ihmisiä, paremmin pukeutuneita ihmisiä ja parempia laulajia, ja jossa heidän täytyy osata seistä siellä ja...

132 Minä pidän hyvästä laulamisesta, todella hyvästä vanhanaikaisesta helluntailaislaulamisesta. Mutta en voi sietää tuota itse tehtyä asiaa, se ei yksinkertaisesti sovellu minulle. Te pidätätte henkeänne, kunnes olette

sinisiä kasvoiltanne, vain tullaksenne kuulluksi. Minä uskon sydämestä tulevaan laulamiseen Jumalan Hengessä, niin kuin kuulin täällä hetki sitten laulettavan.

133 Minä pidän hyvästä vanhanaikaisesta huutamisesta, mutta uskon, että huutaa voi huolimatta siitä, soiko musiikki tai ei. Jumalan Henki ihmisten yllä tuo alas Jumalan voiman ja siunaukset. Uskon, että ihmiset voivat todistaa ja laulaa ja ylistää Jumalaa työpaikallansa, missä tahansa he ovatkin. Todellakin.

134 Ja nyt me olemme kadottaneet jotakin. Mistä me tulemme löytämään Hänet? Juuri sieltä minne me Hänet jätimme, Sanasta.

Rukoilkaamme.

135 Rakas taivaallinen Isä, yhtenä näistä illoista me tulemme sulkemaan tämän Raamatun viimeisen kerran, viimeinen laulu tullaan laulamaan ja viimeinen saarna tullaan saarnaamaan, viimeinen syntinen on tuleva sisälle. Ja mitä sen jälkeen? Oi, kallis Jumala, me emme tahdo Sinun sallivaa tahtoasi, Isä. Salli meidän vaeltaa Sinun täydellisessä tahdossasi. Älkäämme ottako vain Sanaa sieltä ja toista täältä ja tehkö sitä sopivaksi opinkappaleetta tai jotakin uskontunnustusta varten. Ottakaamme Sana sellaisena kuin Se on uskoen täyden Evankeliumin, kaiken sen, mitä Jeesus opetti meitä tekemään. Me emme usko, että apostolien teot ovat vain rakennustelineitä. Me uskomme, että Se on Jumalan Sana. Se on Sinun Pyhän Henkesi teot apostoleissa. Ja me uskomme, että tuo sama Pyhä Henki, Herra, joka tuli heidän ylleen ja sai heidät toimimaan sillä tavalla, on tekevä saman asian meissä, kun Se tulee meidän yllemme, jos Se on tuo sama Henki.

136 Niinpä rukoilen, rakas Jumala, että tämän huomenillalla alkavan konferenssin, jonka kynnyksellä olemme, ja joka alkaa huomenillalla, minä rukoilen taivaallinen Isä, että se tulisi olemaan suurin tässä kaupungissa koskaan ollut konferenssi Sinun Läsnäolosi tähden. Siunaa jokainen puhuja, oi Jumala. Voikoon se ravistella. Voikoon Jumalan viha jylistä saarnastuolista. Voikoot syntiset vapista. Olkoon Jeesuksen Kristuksen Läsnäolo niin todellinen ihmisille, että vain sulkemalla silmänsä he voisivat nähdä Hänet keskuudessaan. Suo se, Herra.

137 Nyt tänä iltana, juuri ennen kuin tapahtuu se, jonka puolesta me rukoilemme... Rakas Jumala, jotkut Sinun lapsistasi ovat sairaita. Heitä on haavoitettu ja heitä on loukattu. Minä olen tullut rukoilemaan heidän

puolestaan. Tahtoisitko kunnioittaa sitä, mitä pyydän Sinulta tänä iltana, Herra, heidän sairauksiensa puolesta? Luotan Sinuun, niin ettei ole jäljellä yhtään heikkoa henkilöä tässä rakennuksessa, kun kokoukset ovat ohitse.

138 Sinun palvelijasi kaikkialla täällä, jotka istuvat siellä, huutavat kohottaen kätensä ylös, täällä takana puhujanlavalla, ja sanovat "aamen" Sanalle. Isä, me olemme yhtenä ihmisjoukkona. Me olemme tulleet ulos maailmasta, ulos noista kylmistä muodollisista olosuhteista ja olemme syntyneet Hengestä. Me olemme eläviä tänä iltana. Ja Sinä sanoit, että koska Sinä elät, myös me elämme. Ja me luotamme, Herra, ja uskomme kaikesta sydämestämme Sanan mukaisesti, että me olemme Sinun edustajiasi.

139 Tee nyt Sanasi todelliseksi tänä iltana, jotta se parantaisi sairaat, kun minä rukoilen heidän puolestaan, ja myös näiden toisten rukoillessa. Suo se, Herra, olkoon se niin. Ja me ylistämme Sinua siitä. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

140 Nyt... [Joku alkaa puhua kielillä. Tyhjä kohta nauhassa.] Kiitos Sinulle, Isä Jumala.

141 Minusta tuntuu samalta kuin kerran oli Raamatussa, kun he olivat kriisin edessä, ja Herran Henki lankesi erään miehen ylle ja kertoi hänelle, missä voittaa vihollinen, minne mennä. Kuunnelkaa Sitä. Oikaiskaa vain itsenne. Katsokaahan, Elämän Henki teissä oikaisee teidät Sanan mukaisiksi. Näettehän, jos Sana elää teissä, Se itse elää suoraan Sanan kautta.

142 Nyt, eilen illalla olin myöhään. Te olette niin hienoja ihmisiä, että minä vain... Näyttää siltä, ja kun olen tulossa vanhemmaksi, niin minä vain toivoisin, että voisin... Minä tulen olemaan kanssanne ikuisesti, toisessa Maassa.

143 Niinpä nyt me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta, enkä yritä tuoda liian useita yhdellä kertaa, niin kuin tein eilen illalla. Ja nyt Billy Paul on jakanut nipun rukouskortteja, oletan niitä olleen sata kappaletta. Annoitko sata vai kaksi? Niitä on kaksisataa. Mitä ne olivat? C.

144 Kenellä on C, numero yksi? Kohota kätesi, jotta näemme onko se oikein. Katsokaa rukouskorttianne, siinä on numero ja kirjain. C, numero yksi, kohottaisitko kätesi? Aivan siellä ylhäällä. Hyvä on, tule tänne alas. Numero kaksi, kolme, neljä, viisi. Ja tulisiko joku tänne vastaanottamaan heidät. Me haluamme nyt ottaa jokaisen rukouskorteista, mutta

me haluamme heidän muodostavan jonon tälle sivulle. Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi. Näen vasta kolme. Ja mikä on sinun rukouskorttisi numero, herra? Neljä. Nyt vielä yksi. Onko tuo henkilö numero viisi, joka on tulossa siellä? Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi. C, numero yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi. Hyvä on, tulkaa kun numeroanne kutsutaan.

145 Eilen illalla huomasin, kuinka ihmisillä oli siellä ahdasta. Me emme halua sitä. Tämä on seurakunta, tiedättehän, eikä mikään areena. Niinpä on pidettävä yllä järjestystä.

146 Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen. Muodostakaa heidät sinne jonoon. Rukouskortti kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen. Kohottaisiko joku kätensä, kun he ovat saapuneet jonoon? Ja me tulemme rukoilemaan heidän puolestaan.

147 Kuinka monet tulevat nyt uskomaan kanssani, että Herra Jeesus tulee tekemään suuren teon? Minä tulen tekemään kaiken minkä voin. Nyt, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, yksitoista, kaksitoista, kolmetoista, neljätoista, viisitoista.

148 Tulkaa vain nyt, niin etteivät he kaikki tungeksi yhtä aikaa, tiedättehän. Siksi teille annetaan numerot, jotta teidät voidaan pitää järjestyksessä, tiedättehän. Sitten vasta kun numeronne on kutsuttu, voitte tulla. Hyvä on, ja nyt me haluamme...

149 Nyt haluan, että jokainen on todella kunnioittava. Ja me tulemme nyt rukoilemaan, kunnes olemme saaneet rukoiltua näiden ihmisten puolesta. Emmekä me tiedä, mitä Herra saattaa tehdä. Me emme tiedä, mitä Hän tulee tekemään. Mutta me odotamme Hänen tekevän suuria asioita.

150 Uskon, että viisitoista on kutsuttu. Ovatko he vielä siellä? Billy Paul, missä sinä olet? Hyvä on. Viisitoista, kuusitoista, seitsemäntoista, kahdeksantoista, yhdeksäntoista, kaksikymmentä.

151 No niin, näettehän, nyt alkaa jo tulla ahdasta. Niinpä nyt kun he alkavat tulla, voisiko ehkä joku veli kutsua seuraavia numeroita, niin ettei meidän tarvitse viipyä täällä liian pitkään, eikä heidän tarvitse odottaa siellä niin kauaa, kun me rukoilemme sairaiden puolesta? Hyvä on.

152 Haluan puhua teille hetken sillä aikaa, kun he saavat nuo ihmiset muodostamaan jonon, niin ettei siellä ole niin ahdasta.

153 Älköön nyt kukaan tulko, ennen kuin teidän numeroanne kutsu-

taan. Uskon, että olemme kutsuneet sinne viisitoista tai kaksikymmentä. Luulisin, että heitä on kaksikymmentä, joten odottakaamme sitten. Siinä on tarpeeksi tällä kerralla, mitä siellä sitten onkin.

154 Ja nyt, kuinka monta korttia siellä on? Kohottakaa kätenne. Ja kuinka monilla ei ole kortteja? Kohottakaa kätenne.

155 Muistakaa nyt, teillä ei ole pakko olla rukouskorttia. Me olemme olleet täällä kaksi iltaa, ja kumpanakin iltana on Pyhä Henki mennyt kuulijakunnan ylle ja parantanut ihmisiä huolimatta siitä, onko heillä ollut rukouskorttia. Onko se oikein? Rukouskortti ainoastaan auttaa teitä pääsemään jonoon. Mutta kun teillä on usko, niin katsokaa, kuinka Pyhä Henki jättää korokkeen ja menee suoraan sinne kuulijakunnan keskuuteen. Kuinka moni tietää sen todeksi? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

156 Minä lujasti uskon, että jos olisi olemassa yksikin muu seurakunta, helluntaiseurakunnan lisäksi, jonne voisin mennä, ja joka uskoisi, niin tulisin olemaan sen kanssa, jos ajattelisin, että on olemassa jotakin parempaa. Ja kun te kuulette minun sanovan jotakin organisaatioista ja senkaltaisista asioista, niin se ei tarkoita, että olen ihmisiä vastaan. Se on koska...

157 Mitä jos te näkisitte jonkun miehen, jota te rakastatte, olevan veneessä, joka ajelehtii putousta kohden, ja te tietäisitte, että hän tulisi hukkumaan tuon veneen mukana, ja te vain sanoisitte: "No niin, minä kyllä rakastan häntä, mutta antaa hänen tehdä niin kuin hän haluaa"? Ei, minä en voisi tehdä sitä. Minä en ole sellainen. Minä huutaisin ja juoksisin hänen luokseen, tarttuisin häneen ja ravistaisin häntä, tempaisisin hänet sieltä turvaan tai tekisin mitä vain voisin saadakseni hänet pois sieltä, näettehän.

158 Ja minä tiedän, että se ei kestä putousta. Se on totta. Sen täytyy tulla takaisin Kristukseen, niin varmasti kuin vain voi olla. Sen täytyy tulla takaisin Jumalaan.

159 Jokainen täällä on ollut aikaisemmin kokouksissani, eikö vain? Kohottakaa kätenne, jos olette olleet kokouksissa. Hyvä on.

160 Onko siellä yhtään uusia tulokkaita, jotka eivät ole koskaan aikaisemmin olleet kokouksissani? Kohottaisitteko kätenne? No niin, en olisi... Onko tämä ensimmäinen kerta, kun te olette minun kokouksissani? Kohottaisitteko kätenne uudestaan. Hyvä on, minä...

161 Ehkä minun on parasta muuttaa tätä hieman. [Eräs veli sanoo: "Seli-

tä hieman palvelutehtävääsi."] Kyllä, minun on parasta tehdä niin.

162 Te ihmiset, jotka olette täällä ensi kertaa... Se tulee ottamaan minulta muutaman minuutin pidempään. Sallikaa minun selittää asia teille, koska muutoin te lähdette täältä väärän käsityksen kanssa.

163 Minä uskon jokaiseen Jumalan tekoon. Mutta uskon Raamatun lupaavan meille, että viimeisinä päivinä Seurakunnan täytyy tulla samaan järjestykseen kuin missä se oli Jeesuksen jättäessä sen, mennessään pois. Katsokaahan, se on Morsian ja sen täytyy tulla takaisin tuolle paikalle. Me olemme nyt tulleet suurten Jumalan tekojen kautta, vanhurskauttamisen, pyhittämisen, Pyhän Hengen kasteen, lahjojen ennalleen asettamisen kautta. Mutta seuraten Abrahamin linjassa...

164 No niin, minä olen kouluja käymätön, ja niinpä minun täytyy käyttää jotakin sellaista kuin Johannes Kastajakin käytti. Myös hän oli kouluja käymätön. Hän meni erämaahan ollessaan noin yhdeksänvuotias eikä hän koskaan saanut mitään koulutusta. Niinpä hänen saarnansa enemmänkin perustuivat luontoon kuten: "Te käärmeiden sukupolvi." Katsokaahan, se oli pahin asia, mitä hän oli nähnyt, ja niin limainen, että hän kutsui noita pappeja "käärmeiksi". Hän sanoi: "Te käärmeiden sukupolvi, kuka on varoittanut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? Älkää ruvetko sanomaan: 'Meillä on tämä ja me kuulumme tähän.' Jumala on kykenevä näistä kivistä", jotka hän oli nähnyt siellä virran rannalla, "herättämään lapsia Abrahamille." "Ja myöskin kirves", sitä hän käytti siellä erämaassa, "on laskettu puun juurelle. Ja jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, hakataan maahan." Sen kaltaisista tehdään polttopuita ja ne poltetaan, näettehän. Mutta hyvät puut... Hänen saamansa vain olivat sellaisia.

165 Niinpä tässä minä haluaisin sanoa sen sillä tavalla. Me olemme lopun ajassa, elonkorjuun ajassa.

166 Nyt Abraham vaelluksensa aikana oli kohdannut Jumalan erilaisissa muodoissa, ja niin edelleen, joista voisimme puhua ja näyttää sen teille. Mutta, me olemme Abrahamin Siemen, jos olemme Kristuksessa. Ja Iisak itse asiassa oli hänen vähäisempi poikansa. Hän oli hänen poikansa lihan puolesta. Mutta hengellisesti katsoen Kristus oli Abrahamin Siemen, hänen kuninkaallinen Siemenensä, hänen uskonsa.

167 Nyt me näemme, että hänen kuninkaallinen Siemenensä, vaeltaa saman matkan, Kristuksen Morsian vaeltaa saman matkan kuin Abraham-

kin. Ja viimeinen merkki, jonka Abraham näki ennen luvatun pojan tuloa, oli silloin, kun Jumala, joka oli julkituotu ihmisruumiissa, ja nuo kaksi Enkeliä tulivat alas.

168 Jeesus sanoi Luukas 17:30: "Samoin kuin oli Nooan päivinä." Hän kertoi Nooan ajasta. Ja Hän sanoi: "Samoin kuin oli Sodoman päivinä", näettekö, Hänen Tulemuksensa, "niin tulee olemaan kun Ihmisen Poika paljastetaan." No niin, Hän ei koskaan sanonut, että "Jumalan Poika" paljastetaan. Hän sanoi: "Ihmisen Poika! "

169 Jeesus tuli kolmessa nimessä. Ihmisen Poikana, joka on profeetta, Jumalan Poikana, Seurakunta-ajan aikana, sitten Daavidin Poikana. Mutta Jumalan Pojan ja Daavidin Pojan välissä, Hänen omien Sanojensa mukaan, Malakia 4. ja monien muiden Kirjoitusten mukaan, Hän on palaava takaisin Seurakuntaansa ruumiillisessa muodossa, ihmisissä, inhimillisissä olennoissa olemalla profeetta. Näettekö?

170 Ja tarkatkaa, mitä teki tämä Mies, joka tuli tapaamaan Abrahamia. Ensimmäiseksi Hän kertoi Abrahamille siitä, että hänen nimensä oli muutettu, koska Hän ei kutsunut häntä nimellä Abram. Hän kutsui häntä Abrahamiksi. Ja sitten me näemme Hänen sanoneen: "Missä on vaimosi, Saara?" S-a-a-r-a, ei S-a-a-r-a-i.

171 Hän sanoi: "Hän on Sinun takanasi teltassa."

172 Ja Saara oli nyt yhdeksänkymmenen ja Abraham sadan vuoden ikäinen, ja Hän sanoi: "Minä tulen nyt vierailemaan tykönäsi lupauksen mukaisesti ensi vuonna tähän aikaan."

173 Ja Saara siellä sisäpuolella kuuli Hänen puheensa teltan seinän lävitse ja naurahti itseksensä. Ja tuo Enkeli, Mies, joka istui siellä, sanoi ja erotti Saaran hengen selkänsä takana. Hän sanoi: "Miksi Saara nauroi ja sanoi sillä tavoin näistä asioista?"

174 Sitten he kutsuivat Saaran esiin, ja hän kielsi sen. Hän sanoi: "Mutta sinä teit sen." Ja Saara oli peloissaan.

175 Nyt Jeesus sanoi, että juuri ennen Jumalan Pojan Tulemista, tai toista Tulemista, että tässä ajassa, jossa me elämme...

176 Hän tuli Ihmisen Poikana, profeettana, koska se täytti Kirjoitukset. Mooses sanoi: "Herra teidän Jumalanne on nostava esiin minun kaltaiseni profeetan." Me kaikki tiedämme, että se oli Jeesus. Emmekö tiedäkin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Niinpä Hänen täytyi tulla Kirjoituksen mukaisesti profeettana. Hän ei koskaan kutsunut itseään Jumalan Pojak-

si. Hän kutsui itseään ihmisen Pojaksi.

177 Mutta nyt kautta Seurakunta-ajan Hän on ollut Jumalan Poika. Tuhatvuotisvaltakunnassa Hän tulee olemaan Daavidin Poika, joka istuu Daavidin valtaistuimella, mutta näiden aikojen välissä me näemme Kirjoituksista, että Hän tulee paljastamaan itsensä jälleen Ihmisen Poikana, profeettana.

178 Koska Herran Sana tulee ainoastaan profeetoille eikä koskaan teologeille. Se tulee profeetoille. Ja Herra sanoi muuttumattomassa Sanassansa, josta juuri olemme puhuneet, ettei Hän tekisi mitään, ennen kuin Hän ensin näyttäisi sen profeetoillensa. Ja lopunaikana nuo Seitsemän Sinettiä, joilla tämä Raamattu on ollut sinetöitynä, tuo koko Kristuksen seitsenkertainen salaisuus, täytyy tulla ensin paljastetuksi, ja se voidaan tuoda vain profeetalle. Me olemme odottaneet sitä vuosikausia ja uskomme, että Hänen Henkensä on keskuudessamme nyt, niin kuin olemme nähneet.

179 Nyt kun Jeesus tuli, niin tarkatkaa, mitä Hän teki todistaakseen itsensä Messiaaksi, tuoksi Voidelluksi. Yhtenä päivänä sen jälkeen kun Hän oli saanut... Kun Isä oli tullut alas kyyhkysen muodossa asuakseen Hänessä, ja Ääni Taivaasta sanoi: "Tämä on Minun rakas poikani, jossa olen mielistynyt asumaan."

180 Siksi Hän sanoi: "Minä ja Isä olemme Yksi. Minun Isäni asuu Minussa. Minä en ole se, joka tekee teot, se on minussa asuva Isäni."

181 Johannes todisti nähneensä Jumalan Hengen kyyhkysen tavoin laskeutuvan alas. Ja Siitä tuli Ääni, joka sanoi: "Tämä on Minun rakas Poikani, jossa olen mielistynyt asumaan." Näettekö, Hän asui Hänessä.

182 Tarkatkaa nyt, kun Hänen palvelutehtävänsä alkoi, Hänen täytyi toimia Ihmisen Poikana. Tarkatkaa mitä Hän teki. Siellä tuli eräs mies nimeltä Simon Pietari. Silloin hänen nimensä oli Simon, ja myöhemmin häntä kutsuttiin Pietariksi. Andreas oli ollut Johanneksen kokouksessa, ja sitten kun Jeesus tuli, ja Johannes oli esitellyt Hänet, hän näki Hänet. Ja Andreas pyysi veljeään Simonia tulemaan kokoukseen kanssaan.

183 Heidän isänsä oli varoittanut heitä sanoen, että "tulisi aika, juuri ennen todellisen Messiaan tuloa, jolloin monia vääriä messiaita nousisi esiin." Se on aina sillä tavalla. Hän oli sanonut: "Poikani, muistakaa, te tulette tuntemaan todellisen Messiaan siitä, että Hän tulee olemaan Kirjoituksen mukainen. Hän tulee olemaan profeetta. Eikä meillä Malakian

jälkeen ole nyt ollut profeettaa satoihin ja satoihin vuosiin. Mutta tulee olemaan monia ihmisiä, jotka väittävät olevansa hän, niin kuin me tiedämme olleen ennen Jeesuksen tulemista, eräskin vei mukanaan neljäsataa, ja niin edelleen. "Mutta tämä todellinen Messias tulee olemaan profeetta." Ja kaikki heprealaiset on opetettu uskomaan totuudeksi sen, mitä profeetat sanovat.

184 [Tyhjä kohta nauhassa.] Juuri sillä hetkellä tuo kouluja käymätön kalastaja, josta meille on kerrottu, ettei hänellä ollut tarpeeksi koulutusta kirjoittaakseen edes omaa nimeään. Raamattu sanoo, että hän oli sekä "kouluja käymätön" että "oppimaton", mutta hän tunnisti sen Jumalan Pojaksi. Hän tunnisti sen Messiaaksi, koska Hän oli profeetta. Siellä oli eräs, joka saattoi sanoa hänelle, mikä hänen nimensä oli, ja mikä hänen isänsä nimi oli. Hän tiesi silloin, että sen täytyi olla profeetta, koska tuo Mies ei tuntenut häntä. Ja hänelle annettiin Valtakunnan avaimet.

185 Ja me näemme sitten siellä seisovan jonkun kuuntelemassa sitä, ja hänen nimensä oli Filippus, joka yhdessä ystävänsä Natanaelin kanssa oli tutkinut Raamattua ja odotti Messiasta. Niinpä hän juoksi sinne vuoren ympäri noin päivänmatkan päähän ja löysi tämän Natanaelin sieltä viikunapuun alta rukoilemassa. Ja hän sanoi: "Tule katsomaan kenet me olemme löytäneet, Jeesuksen, Nasaretista, Joosefin pojan."

186 Niinpä Natanael, joka oli hyvä mies, sanoi: "Voisiko Nasaretista tulla mitään hyvää?"

"Hyvä on", hän sanoi, "tule katsomaan."

187 No niin, se on hyvä neuvo. Tulkaa itse katsomaan. Älkää pysykö kotona ja arvostelko. Tulkaa katsomaan. "Tutkikaa Kirjoituksia, koska te ajattelette, että teillä on niissä iankaikkinen Elämä." Jeesus sanoi: "Ne juuri todistavat Minusta."

188 Niinpä ollessaan matkalla sinne heillä epäilemättä oli pieni keskustelu. Filippus sanoi hänelle: "Sinähän tiedät sen kalastajan, joka ei osannut kirjoittaa nimeään kuittiin noista kaloista, joita ostit häneltä tuona päivänä? Hän kertoi hänelle hänen nimensä. Ja sinähän muistat hänen isänsä, joka oli siellä seurakunnassa, hänen nimensä oli Joonas. Muistatko sitä? Hän kertoi hänelle, mikä hänen isänsä nimi oli."

"Oi, se minun täytyy nähdä."

189 Niinpä kun hän tuli sinne, missä Jeesus oli, hän on voinut olla rukousjonossa. Minä en tiedä. Hän oli tullut Jeesuksen Läsnäoloon. Jeesus

katsoi häntä ja sanoi: "Katso israelilaista, jossa ei ole lainkaan vilppiä!"

190 Nyt, ensinnäkin, te sanotte: "Kuinka Hän tiesi, että hän oli israelilainen? Siitäkö kuinka hän oli pukeutunut?" Ei, ei.

191 Kaikki itämaalaiset käyttävät noita turbaaneita. He pukeutuvat samalla tavalla. Ja Hän kutsui häntä "israelilaiseksi".

192 Ja Hän sanoi: "Jossa ei ole lainkaan vilppiä!" Hän olisi voinut olla minkälainen konna tahansa, ja silloin hän olisi tullut paljastetuksi. Hän sanoi: "Jossa ei ole lainkaan vilppiä!"

193 Niinpä se jotenkin otti jäykkyyden pois Natanaelista, ja hän sanoi: "Rabbi, milloin sinä olet minut tuntenut? Minä en käsitä tätä. Milloin olet tullut tuntemaan minut? En ole koskaan tavannut Sinua. Filippus vain toi minut tänne. Mistä Sinä sen tiesit?"

194 Hän sanoi: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit viikunapuun alla rukoilemassa, Minä näin sinut." Näettekö?

195 Hän sanoi: "Rabbi, Sinä olet Jumalan Poika. Sinä olet Israelin Kuningas."

196 Jeesus sanoi: "Koska Minä kerroin sinulle tämän, siksikö sinä uskot? Silloin tulet näkemään suurempiakin kuin tämä."

197 Nyt siellä oli seisomassa niitä, jotka... Sallikaa minun nyt antaa teille pieni varoitus. Siellä seisoi noita rabbeja ja pappeja, jotka sanoivat: "Tämä Mies tekee tämän Beelsebulin avulla."

198 Ja Jeesus kääntyi ympäri ja sanoi: "Minä annan sen teille anteeksi", sillä sovitusta ei vielä ollut tehty, "mutta jonakin päivänä Pyhä Henki on tuleva ja tekevä saman asian". Hän sanoi: "Ja jos puhuu sanankin sitä vastaan, sitä koskaan ei tulla antamaan anteeksi teille tässä maailmassa eikä tulevassa."

Tuolle naiselle siellä kaivolla, samarialaiset.

199 Maan päällä on nyt kolme ihmisrotua. Me voimme olla mustia, ruskeita, keltaisia, tai mitä olemmekin, mutta me tulemme yhdestä verestä. Ja on kolme rotua jotka tulevat Haamista, Seemistä ja Jaafetista, ja niitä ovat juutalaiset, pakanat ja samarialaiset, jotka ovat puoliksi juutalaisia ja puoliksi pakanoita.

200 Nyt me pakanat, anglosaksilaiset, me olimme pakanoita, jotka palvoivat epäjumalia. Me emme odottaneet mitään Messiasta.

201 Niinpä kun Jeesus julkitoi itsensä Ihmisen Poikana... Kuunnelkaa

nyt tarkoin, ja sitten lopetan. Kun Jeesus tuli, Hänen velvollisuutensa oli esittää itsensä sinä profeettana, jona Hän oli sanonut Hänen tulevan olemaan, joten Hän, Pietarin ja Natanaelin ja Israelin edessä siellä, esitti itsensä Ihmisen Poikana.

202 Sitten Hänellä oli tarve kulkea Samarian kautta. Ja Hän menee Samariaan ja istuessaan siellä kaivolla Hän löytää sieltä erään naisen. Me tunnemme tuon kertomuksen, ja mitä he puhuivat keskenään. Tuo nainen tuli noutamaan vettä, ja Jeesus sanoi: "Tuo Minulle juotavaa."

203 Ja tuo nainen sanoi: "Nyt, meillä on täällä rotuerottelu, tällaista ei voi tehdä. Ja minä olen samarialainen nainen, ja Sinä olet juutalainen. Meillä ei ole mitään..."

204 Hän sanoi: "Mutta jos sinä tietäisit, kenelle sinä puhut, sinä pyytäisit Minulta juotavaa."

205 Hän sanoi: "Mutta kaivohan on syvä, eikä Sinulla ole mitään, millä nostaa vettä?"

206 Ja keskustelu jatkui edelleen, kunnes Hän sai kosketuksen hänen henkeensä. Ja saatuaan kosketuksen hänen henkeensä, löysi Hän hänen vaikeutensa. Kuinka monet tietävät sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kuinka, monet teistä uusista tulokkaista tiedätte sen totuudeksi? ["Aamen."] Kyllä, se oli totta.

Ja mitä Hän sanoi? "Mene noutamaan aviomiehesi ja tule tänne."

Nainen sanoi: "Ei minulla ole aviomiestä."

207 Ja Jeesus sanoi: "Olet sanonut totuuden. Sillä sinulla on ollut viisi aviomiestä, ja se, jonka kanssa nyt elät, ei ole sinun aviomiehesi." Se sai tuon naisen kääntymään.

208 No niin, hän ei ollut niin kuin nuo papit, jotka sanoivat: "Hänessä on perkele. Hän on ennustelija tai jotakin sellaista."

209 Hän kääntyi ja sanoi: "Herra, minä käsitän, että Sinä olet profeetta. Meillä ei ole ollut profeettaa neljäänsataan vuoteen. Seurakunta ei ole tottunut tämän kaltaisiin asioihin. Mutta minä ymmärrän, että Sinä olet profeetta. Minä tiedän, että me nyt odotamme Messiasta. Ja kun Messias tulee, tämä asian Hän tulee tekemään."

210 Nyt Raamattu sanoo: "Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti." Se oli voidellun Messiaan merkki siellä samarialaisille ja juutalaisille, mutta sitä ei ole koskaan tehty pakanain edessä. He olivat neljätuhatta vuotta odottaneet Messiasta. Meillä myös on ollut, heidän esimerkkinsä mukai-

sesti, aikaa odottaa Messiasta kaksituhatta vuotta.

211 Jos se nyt oli Hänen tuntomerkkinsä juuri ennen heidän aikansa päättymistä, täytyy sen myös olla tuntomerkki meille, koska Hän lupasi, että Ihmisen Poika tulisi paljastamaan itsensä uudestaan niinä päivinä, jolloin maailma jälleen olisi Sodoman kaltainen. Ja jokainen tietää meidän elävän siinä ajassa. Näettekö?

212 Minä uskon, että Jeesus Kristus pitää jokaisen Sanan. Kaikki Kirjoitukset ovat syntyneet Hengestä. En usko, että meillä on mitään oikeutta, vaan meidät tullaan tuomitsemaan siitä, jos me lisäämme Siihen yhden sanan tai otamme Siitä yhden Sanan pois. Ilmestyskirja 22 sanoo niin. Minä uskon, että Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.

213 Minä todella kunnioitan luterilaisia heidän asenteestaan omana aikanaan, metodisteja pyhittämistä heidän aikanaan ja helluntailaisten asennetta heidän aikanaan, mutta nyt me elämme toisessa päivässä. On ollut varsi, tähkä ja kuori, joka on aivan Vehnänjyvän kaltainen, mutta Jyvä on kuoren sisäpuolella. Kuori on vain avustanut Vehnänjyvää, suojellut Sitä, niin ettei kuuma aurinko sitä polta. Ja nyt tuo kirkkokunta on vetäytymässä pois Siitä, niin että Se voi levätä Pojan Läsnäolossa ja kypsyä. Enää ei tule nousemaan minkäänlaista organisaatioita esiin. Tämä on sen loppu. Aina kun joku sanoma on lähtenyt liikkeelle, on kestänyt suunnilleen kolme vuotta, ennen kuin he ovat organisoineet sen.

214 Tämä on jatkunut lähes kaksikymmentä vuotta, eikä ole mitään organisaatiota. Sitä ei voi olla. Me olemme Vehnän ajassa, elonkorjuun ajassa. Voin kuulla leikkuupuimurin olevan tulossa. Me menemme Kotiin yhtenä näistä päivistä. “Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.”

215 Minä en nyt ole Hän, mutta minä olen Hänen palvelijansa. Minä en usko, että te laskette käsiä ihmisten päälle ja annatte heille lahjoja. “Lahjat ja kutsumukset ovat ilman parannuksen tekemistä.” Ne ovat Jumalan ennalta määräämät täyttämään ajan vaatimukset kunakin ajanjaksona. Jokainen Raamatun oppilas tietää, että se on totuus. Mooses syntyi tarkalleen ajallaan. Jeremia oli ajallaan, samoin kuin he muutkin. Johannes Kastaja, omana aikanansa. Jeesus, tarkalleen oikealla ajallaan. Ja me olemme ajassamme. Tämän oletetaan tapahtuvan.

216 Minä väitän nyt, että Hän, Hänen Henkensä, elää tänään,. Seurakunta-ajan jälkeen me nyt olemme Laodikean seurakunta-ajanjaksossa, joka on pahin kaikista niistä, koska Hänet oli pantu seurakunnan ulkopuolel-

le, ja tämä on viimeinen kutsu. Muistakaa, Ihmisen Poika, ja Hänet oli pantu ulos seurakunnasta, ei organisaatiota ulos organisaatiosta, vaan Persoona ulos organisaatiosta. Ymmärrättekö? Missään toisessa seurakunta-ajanjaksossa ei ollut niin, pelkästään Laodikeassa. Jos olette hengellinen, te tulette ymmärtämään.

217 Taivaallinen Isämme, nyt olen todistanut totuuden Sinusta. Jos tämä nyt on totta, niin kuin tiedän sen olevan, Herra, minä uskon sen todeksi, todista Sinä, että olen kertonut Totuuden. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

218 Tulen pyytämään jotakin hetkeksi. En aikonut käyttää erottamista rukousjonossa, koska ajattelin teidän kaikkien olevan tietoisia palvelustehtävästäni. Mutta näiden täällä olevien ihmisten tähden, rukoilkoon nyt joku teistä siellä yleisössä tai rukousjonossa. Ja jos Jeesus Kristus nyt tulee käyttämään tätä inhimillistä olentoa. Se ei toimi ilman teitä. Te olette se, joka tekee sen.

219 Kuulkaahan, eräänä päivänä eräs nainen kosketti Hänen vaatettaan, ja Hän kääntyi ympäri ja kysyi: "Kuka kosketti Minua?"

220 He kaikki sanoivat: "Sinähän näytät kuin..." Tai se oli Pietari, joka sanoi: "Koko väkijoukkohan koskettaa Sinua."

221 Hän sanoi: "Mutta tunsin tulevani heikoksi, tai voimaa lähti Minusta." Ja Hän sanoi: "Tunnen tulleeni heikoksi."

222 Ja niinpä Hän katseli ympärilleen, kunnes löysi tuon naisen, ja Hän kertoi hänelle hänen verenvuototaudistaan. Ja Hän sanoi: "Sinun uskosi on pelastanut sinut." Hyvä on.

223 Nyt, Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja Uudessa Testamentissa, Hebrealaiskirjeessä sanotaan, että juuri nyt Hän on Ylipappina esirukoillen teidän puolestanne, ja te voitte koskettaa Häntä heikkouksienne tunnolla."

Onko tämä tässä nyt yksi potilaista? Tulehan nyt.

224 Nyt, kuulijakunnan takia. Minä en tee tätä näytöksenä, ystävät. Lakatkaa ajattelemasta sitä. Muistakaa, minä saan tietää ajatuksenne. Kuinka moni tietää, että se on totta, ja näkee sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

225 Tässä on eräs nainen, jota en ole koskaan nähnyt. En tiedä tästä naisesta mitään. Me olemme luultavasti syntyneet mailien päässä toisistamme ja vuosien päässä toisistamme ja tässä me nyt seisomme tänä iltana.

Me olemme vieraita toisillemme. Minä en tunne sinua. Minulla ei ole mitään ajatustakaan siitä, kuka sinä olet. Tässä on jälleen tuo Johanneksen neljännen luvun tapahtuma, kun mies kohtaa naisen. Nyt, minä en ole Jeesus, eikä hän ole tuo nainen. Muuten on kysymyksessä sama tilanne. Ja Hän sanoi: "Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekevä." Ja minä en tunne häntä. Tarvitaan tämän naisen usko tekemään se. Minä en tiedä mitään hänestä. Mutta jos minä nyt olen kertonut teille totuuden, silloin Jumala on velvollinen tekemään... sanomaan, että tämä on oikein. No niin, en tunne sinua, mutta jos Taivaan Jumala...

226 Ja minä olen kertonut Totuuden. Uskotko sinä, että se, mitä olen sanonut siitä, on Totuus? Vastaanotatko sen totuutena? [Sisar sanoo: "Minä uskon sen."] Uskotko sen? Minä en seisoisi täällä tämän Pyhän Raamatun edessä ja yrittäisi johtaa ketään harhaan, minun ikäiseni mies, ja tietäen, että minun täytyy kohdata Jumala kerran tuomiolla. Meidän täytyy seistä siellä jonakin päivänä. Me tiedämme sen.

227 Jos nyt Jumala voi paljastaa minulle jotakin sinun elämästäsi, josta tiedät, etten minä tiedä mitään, koska en tunne sinua. Mitä tahansa sinun elämästäsi, jota minä en voisi tietää, niin silloin sen täytyy tulla joltakin yliluonnolliselta Voimalta. Ja sitten riippuu sinusta, minkä sinä ajattelet tuon Voiman olevan.

228 Ja nyt teille uusille tulokkaille. Minä pidän nyt kättäni ylhäällä. Olkaa hyvät älkääkä kävelkö ympäri juuri nyt, koska, katsokaahan, jokainen teistä on henki. Kun minä käännyn, te tunnette aivan kuin vetoa jostakin. Katsokaahan, te olette ihmisolentoja ja teillä on henget. Ja te olette henki. Jos te ette ole, te olette kuollut. Niinpä vain olkaa kunnioittavat hetken aikaa.

229 Ja te miehet täällä, rukoilkaa. En odottanut tätä, en ollenkaan tullut tätä varten tänä iltana. Tulin vain rukoilemaan sairaiden puolesta. Mutta tämä on uusien tulokkaiden vuoksi.

230 No niin, uskotko sinä sen? Jos Herra kertoo minulle, mikä sinun vaivasi on, tai minkä tähden olet täällä, jotakin mitä olet tehnyt tai olisi tullut tehdä tai jotakin muuta, tuletko silloin uskomaan? Hyvä on, minä yritän saada kosketusta sinun henkeesi, näethän. Sitä yritän tehdä. Aivan niin kuin Hän teki tuolle naiselle kaivolla, Hän puhui hänelle hieman, näettehän, Hän pyysi häneltä juotavaa. Ja se, mitä yritän tehdä, on tavoittaa sinun mielesi, en lukeakseni ajatuksiasi, vaan yritän samoin kuin Hänkin teki ymmärtää ajatuksesi.

231 Sinä olet täällä vatsasi tähden. Sinulla on vatsavaiva. Se on oikein. Kohota kätesi, jos se on totta. Uskotko nyt? Eikä vain se, vaan sinä janoat jotakin muutakin. Sinä haluat Pyhän Hengen kasteen. Heiluta kättäsi, jos se on totta. Näettekö? Näin tuon Valon liikkuvan alemmaksi hänen yllään ja sitten siirtyvän takaisin, näettehän. Mene ja vastaanota Pyhä Henki, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

232 Uskotteko nyt, te uudet tulokkaat? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Nyt te sanotte...

233 No niin, kun tuo voitelu kerran lähtee alkuun, silloin se jatkuu. Katsokaahan niin pian kuin tuo nainen seisoo siellä, hän on juuri nyt... Hän tuntee, että siellä on jotakin hänen ympärillään.

234 Kuinka monet ovat nähneet valokuvan tuosta Tulipatsaasta, tuosta Valosta siellä Washingtonin D.C:ssä? Näettekö? Toivoisin nyt... Se on kuin toisessa ulottuvuudessa. Katselen suoraan sitä nyt. Siellä se riippuu aivan tämän naisen sivulla. Katselen juuri Sitä.

235 No niin, minä olen täysin vieras tälle naiselle. Ja epäilen kovasti tunteeko hän minua. Ehkä hän on vain ollut kokouksissa, siinä kaikki. Mutta jos Jumala voi kertoa minulle jotakin sinusta, jotakin samanlaista kuin tapahtui hetki sitten, niin uskotko silloin minun olevan Hänen profeettansa, Hänen palvelijansa? Tuletko uskomaan sen koko sydämestäsi? Hyvä on, voikoon Hän suoda sen. Sinulla on edessäsi leikkaus, ja tuo leikkaus koskee kättäsi. Käsissäsi ei näy mitään, mutta se koskee hermoja kädessäsi. Se aiheutui eräästä onnettomuudesta, ja sinulla pitäisi tehdä leikkaus. Usko ja sinä et tule tarvitsemaan mitään leikkausta, jos vain uskot koko sydämestäsi. Aamen. Usko ja sinä tulet olemaan terve.

236 Vain uskokaa nyt. Älkää epäilkö. Uskokaa ainoastaan. Nyt tässä, ottakaamme vielä tämä yksi nainen lisää, koska tämä nainen on kriittisessä tilassa. Näettekö tuota mustaa varjoa? Kuinka monet ovat nähneet tuon valokuvan, joka otettiin tuosta mustasta kuoleman varjosta? Se riippuu tuon naisen yllä juuri nyt. Jos Jumala ei auta häntä, hän ei voi elää. Hänellä on kasvain. [Sisar sanoo: "Kyllä!"] Ja tuo kasvain on aivoissa. ["Kyllä!"]

237 Rakas Jumala, jos Sinä olet niin läsnä ja lähellä nyt, että tiedät kaikki nämä asiat, niin rukoilen rakas Jumala, että Sinä parantaisit sisaremme. Anna hänen elää, Isä, Sinun kunniaksesi. Minä pyydän sitä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

238 Mitä kuuluu? Sinä olet kovasti hieno persoona. Jos äiti olisi elänyt, niin oletan, että hän olisi ollut suunnilleen sinun ikäisesi. Hän on Kirkkaudessa tänä iltana. Hänellä oli aina tapana rukoilla puolestani mennessäni kokoukseen. Sanoin Herralle... [Sisar sanoo: "Olen kahdeksankymmenenviiden."] Niinkö? Kahdeksankymmentäviisivuotias. Siunatkoon Hän sydäntäsi, sisar.

239 No niin, oletan olevani täysin vieras sinulle. Meillä on suuri ikäero. Enkä minä tunne sinua. En ole koskaan nähnyt sinua. Me olemme vain kaksi ihmistä, jotka tapaavat toisensa täällä maan päällä, mutta sinä olet kristitty. Sinä olet uskovainen. Miksi tiedän sen, on se, että tunnen sen hengestäsi. Sinä olet ottanut minut ilolla vastaan. Ja minä uskon sen olevan Pyhän Hengen, koska se tuottaa Pyhän Hengen teot ja toiminnan. Näethän? Minä tiedän, että Se on Hän. Tiedän, että tämä asia, josta me puhumme, on totta. Minä tiedän, että se on totuus.

240 No niin, en tiedä, mikä on vialla, mutta jos Herra Jeesus paljastaa minulle, mikä sinulla on vikana, silloin tiedät, onko se oikein tai ei, tai Hän kertoo minulle jotakin, mitä olet tehnyt tai mitä sinun ei olisi tullut tehdä. Uskoisitko, että se olisi sama Herra Jeesus, sama Jumala, joka saattoi kertoa Filippukselle, missä hän oli, kertoi Simonille, mikä hänen nimensä oli? Uskotko Hänen olevan tuon Saman?

241 Sinulla on suolistovaiva. [Sisar sanoo: "Tarkalleen."] Se on tarkalleen niin. Onko se oikein? ["Kyllä vaan."] Uskotko nyt minun olevan Hänen profeettansa? Sinun nimesi on rouva Bayer, rouva Bayer, Bayer, niin kuin Bayerin aspiriini. Oikein. Sinä olet parantunut. Mene, Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi. Jumala siunatkoon sinua.

242 Uskotteko koko sydämestänne? Jos teillä nyt vain on usko ettekä epäile!

243 No niin, sinä et ole täällä itsesi tähden. Sinä olet täällä jonkun muun puolesta. Se on eräs mies, eikä hän ole täällä, hän on veljesi. Tuo veli on mielisairaalassa. Ota tuo nenäliina, joka on kädessäsi, kun Henki nyt on ylläsi, ja lähetä se hänelle. Pane se hänen päälleen äläkä epäile, ja hän on tuleva ulos tuosta laitoksesta ja oleva terve. Uskotko sitä? Jumala siunatkoon sinua.

244 Te sanotte: "Sinä sanoit, että tuo Enkeli noina viimeisinä päivinä oli kääntänyt selkänsä." Hyvä on, katsokaa.

245 Minä en katso tätä naista. Käännän selkäni hänelle. Nyt rouva, jos

voit kuulla minua, niin sano: "Kyllä." [Sisar sanoo: "Kyllä."] Jos Herra Jeesus paljastaa minulle katsellessani tähän suuntaan, mikä vaivasi on, silloin tulet tietämään, onko se totta tai ei. Onko se oikein? Uskotko sen silloin täyttävän sen, minkä Jeesus sanoi: "Se tapahtuisi viimeisinä päivinä samalla tavalla kuin se tapahtui Sodoman päivinä"? Tuletko uskomaan sen? Sinulla on naistenvaiva. Usko nyt koko sydämestäsi, ja se tulee jättämään sinut, ja voit mennä kotiin ja olla terve. Jumala siunatkoon sinua.

"Jos sinä voit uskoa!"

246 Uskotko, että Jumala tulee parantamaan tuon sydänvaivan? Hyvä on, mene edelleen ja sano: "Kiitos Sinulle, Herra!" Usko!

247 Aamunousut, voit tuskin liikkua. Nivelreuma on paha asia, mutta Jeesus Kristus on nivelreuman Parantaja. Uskotko sinä sitä? Sinä astut jalkakäytävältä sivuttain alas kadulle. Näen sinun tekevän sen. Sinun ei enää tarvitse tehdä sitä, jos tulet uskomaan. Uskotko, että minut lähetettiin tätä tarkoitusta varten? [Sisar sanoo: "Kyllä uskon."] Silloin, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jättäköön se hänet. Aamen.

248 Sinulla on vatsavaiva. Uskotko, että Jumala antaa sinun mennä kotiin ja syödä päivällisesi ja tuntea olosi hyväksi sen jälkeen? Mene, syö päivällisesi, usko ja sinä tulet tuntemaan olosi hienoksi.

249 Sinulla on ajoittaista heikkoutta, se on oikein, koska sinulla on huono sydän. Sinulla ei tarvitse olla sitä enää. Mene, usko se.

250 Mitä jos en sanoisi sinulle sanaakaan, laskisin vain käteni yllesi, niin tahtoisitko myös sinä uskoa minua, että tulet terveeksi? Tulehan tänne.

251 Rakas taivaallinen Isä, minä rukoilen, että Sinä parantaisit tämän naisen ja tekisit hänet terveeksi Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Aamen.

252 Kuinka moni täällä olevista uskoo, kuinka moni teistä uusista tulokkaista, kaikista teistä ihmisistä?

253 Ajatelkaa vain sitä, ja minä voin nyt tuskin nähdä ihmisten tulevan. Muistakaa vain, yksi näky sai Herran Jeesuksen tulemaan heikommaksi. Kuinka moni tietää sen? Yksi nainen kosketti Häntä. Daniel näki näyn ja tunsi itsensä heikoksi, päässänsä, useita päiviä. Kuinka monet tietävät sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Näettekö? Hyvä on.

254 Kuinka moni teistä ihmisistä uskoo, että tämä on Pyhä Henki? Us-

kotteko sen koko sydämestänne? Se en nyt ole minä, se on Pyhä Henki! Täällä istuu nyt miehiä, jotka myös uskovat sen.

255 Nyt jotkut teistä ihmisistä, joilla on rukouskortit, haluan jokaisen, joka tulee olemaan tässä rukousjonossa, nousevan hetkeksi seisomaan.

256 Katsokaahan, haluan kysyä teiltä erään vakavan kysymyksen. Oletteko tunnustaneet kaikki syntinne, joita teillä on? Uskotteko te? Oletteko tunnustaneet ne ja uskotte, että tulette parantumaan? Oletteko tunnustaneet kaikki syntinne ja korjanneet kaikki väärintekonne? Kohottakaa kätenne, jos olette, ja uskotte sen Jumalan edessä.

257 Ja nyt myös kätenne kohotettuina, uskotteko te, että siihen tarvitaan Pyhä Henki, ja että Pyhä Henki juuri vahvistaa itsensä keskuudessanne? Uskotteko sen koko sydämestänne? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Uskotteko? Silloin joka ainoa teistä voi olla parantunut.

258 Nyt onko teillä usko ja luottamus näihin saarnaajiin, jotka istuvat täällä? Uskotteko myös näitä miehiä? Miten on, jos me rukoilisimme teidän jokaisen puolesta ja sitten antaisimme teidän kulkea ohitse ja laskisimme kädet teidän päällenne.

259 Tämä tekee minut niin heikoksi. Vain jatkuessa sillä tavalla se kuluttaa minut loppuun.

260 Olen menossa Etelä-Afrikkaan tämän jälkeen. Sillä tehän tiedätte, millaista siellä on, kun ette osaa edes puhua ihmisille. Ja siellä tulee olemaan... Me odotamme vähintään kolmeasataatuhatta yhteen ainoaan kokoukseen.

261 Niinpä vain uskokaa! Te olette täällä Amerikassa, te olette nähneet Sen sisältä ja ulkoa.

262 Rakas Jumala, nämä ihmiset ovat tarpeessa. Enkä minä tiedä mitään muuta, mitä voisin tehdä, Isä, todistaakseni heille Sinun Sanallasi, että Sinä olet muuttumaton Jumala. Minä uskon, että me olemme nähneet niin monia suuria asioita, Herra, ja syöneet Sinun pöydältäsi sellaisia herkkupaloja, ihmeellistä Iankaikkisen Elämän Ruokaa, kunnes me lopulta olemme niin tottuneet Siihen. Se on tullut tavanomaiseksi. Me emme lähesty sitä oikein, Herra, nähdessämme Sen. Ajattelen jopa itseäni seisomassa täällä. Minun pitäisi olla polvillani tietäessäni, että tuo sama Henki, joka nosti Hänet ylös kuolleista, seisoo täällä juuri nyt. Tuo Henki, joka oli Hänen yllään, kun Hän eli täällä maan päällä, on täällä juuri nyt. Ja me kurjat ja arvottomat syntiset, armonsa ja laupeutensa kautta

Hän osti meidän elämämme. Ja täällä me olemme tänään jatkaen Hänen työtään, niin kuin Hän sanoi meidän tulevan jatkamaan Hänen työtään. "Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekevä." Hän lupasi nämä asiat ja todistaa niistä täällä, tässä maailmassa! Herra, olen niin kiitollinen Sinulle siitä, että voin katsoa olevani osa Sinun kansaasi näinä viimeisinä päivinä.

263 Rakas Jumala, nämä ihmiset seisovat. He ovat sairaita, Isä. Minulla ei ole mitään tapaa parantaa heitä. Sinä olet jo parantanut heidät. Sinut haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, ja Sinun haavojesi kautta me olemme parannetut. Niinpä Isä, minä rukoilen, että jokainen heistä kulkiessaan tästä lävitse, kun me tulemme rukoilemaan heidän puolestaan, tulisivat sellaisina kuin he nyt ovat vaeltaen ristin alla. Sillä he tietävät ilman epäilyksen varjoakaan, että vahvistettu Pyhä Henki on täällä puhujanlavalla. Jumalan Kristus on täällä kokouksessa. Anna anteeksi jokainen synti. Ota pois kaikki epäusko. Voikoon jokainen heistä olla parantunut kulkiessaan tämän jonon lävitse. Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä pyydän sitä. Aamen.

264 [Eräs veli sanoo: "Veli Branham, voisimmeko pyytää jokaista istumaan, ja ottaisimme osaston kerrallaan, niin sillä tavalla ei syntyisi tungosta."] Kyllä. Hyvä on.

265 Nyt haluan kysyä jotakin. Tahdotteko te, veljeni, seistä täällä kanssani.

266 Katsokaahan, tässä on eräs sitä koskeva asia. Monet evankelistat mennessään johonkin kaupunkiin tahtovat itse rukoilla kaikkien sairaiden puolesta ja tehdä kaiken muunkin. Ja kun seurakunta heidän mentyään… Ihmiset vain rakentavat tuon evankelistan ympärille, näettehän. Se ei ole niin, ihmiset. Nämä miehet, epäilen voisiko kukaan tässä iässä... Minä tiedän sen, on niin paljon jäljittelyä, mutta en halua sanoa sitä, mitä aioin sanoa. Mutta nämä miehet ehkä eivät tee sitä, se on totta. Epäilen sitä kovasti.

267 Mutta he ovat aivan samoin Jumalan määräämät laskemaan kätensä sairaiden päälle kuin minäkin olen tai joku muu. Jumala vastaa aivan samalla tavalla heidän rukouksiinsa kuin kenen tahansa muunkin. Jeesus antoi tehtäväksi: "Nämä merkit", eikä Hän sanonut, että ne seuraisivat William Branhamia, Oral Robertsia ja niin edelleen, vaan "ne seuraisivat niitä, jotka uskovat." Ja nämä miehet ovat täytettyjä Jumalan Hengellä. He ovat samalla Pyhällä Hengellä kastettuja ihmisiä. Tuo Henki, joka

oli täällä tehden noita tekoja muutama hetki sitten, Hän on yllä täällä. Hän on jokaisessa näistä miehistä, näettehän, ja he ovat kaikki täytetyt Sillä. Niinpä minä pyydän, että he muodostaisivat tänne kaksoisjonon tämän jonon vierelle täällä, niin että he myös voisivat laskea kätensä sairaiden päälle heidän kulkiessaan lävitse.

268 Ja he tahtovat, että vain ne, joilla on rukouskortit, nousisivat seisomaan käytävälle. Ja te muut, rukoilkaa, se kestää nyt vain muutaman minuutin. Nouskaa seisomaan osastoittain nyt vasemmalla puolellanne olevalle käytävälle, ja sitten he tulevat kutsumaan teitä. Kun te näette tämän jonon tässä päättyvän, liittyköön tämä jono sen perään. Kun tämä jono päättyy, liittyköön tämä sen perään.

269 Ja kun te nyt tulette kulkemaan tästä ohitse, niin muistakaa, te tulette vain pienelle kävelylle, jos ette usko. Kuinka moni teistä tietää ja tuntee sydämessään, että olette rukoilleet lävitse tämän asian kohdalla, ja että te tulette parantumaan niin pian kuin olette kulkeneet tämän jonon lävitse? Kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Minä vastaanotan sen, Kristus, juuri nyt, vain siksi, että Sinä annoit tehtäväksi nämä asiat."

270 Nyt rukoilen jokaisen teidän puolestanne. Tulemme nyt rukoilemaan. Pyytäisin sisar Rosea, tai kuka sitten siellä urkujen ääressä onkin, tahtoisitko soittaa meille tuota: *Suuri Lääkäri nyt on lähellä.* Ja nyt, olkoot kaikki ihmiset rukouksessa. Ja heidän kulkiessaan tämän rukousjonon lävitse minä uskon, että jokainen heistä tulee parantumaan. Jumala siunatkoon teitä. Te muut, pitäkää päänne kumarrettuina ja rukoilkaa toisten puolesta.

271 Olkaa todella vilpittömiä. Katsokaahan, sillä tavoin tuo pieni baptistisaarnaaja sai Pyhän Hengen tässä yhtenä iltana. Hän vain istui siellä ajatellen sitä todella vilpittömänä, ja Se lankesi koko tuon ryhmän ylle. Teidän täytyy olla vilpitön Jumalan kanssa.

272 Nyt Hän on todistanut olevansa täällä kanssanne. Hän on täällä. Nyt kun joku sanoo teille, että tämä on vain jotakin kiihottumista, te tiedätte sen nyt paremmin, ettekö tiedäkin, te uudet tulokkaat? Hän vahvisti itsensä, se on Hän. Kukaan muu ei voisi tehdä sitä. Tätä ei ole tehty sitten apostolien päivien jälkeen. Se on juuri nyt palannut takaisin seurakuntaan, niin kuin oli luvattu. Herra siunatkoon teitä nyt.

273 Nyt te ihmiset, jotka tulette rukoiltavaksi, tulkaa rukoillen. Kaikki yhdessä nyt: "Suuri Lääkäri nyt on lähellä, sympaattinen Jeesus." Nyt

kun te tulette, tulkaa päänne kumarrettuna, kunnioituksessa. Kulkekaa ohitse, ja nämä miehet laskevat kätensä teidän päällenne, ja te tulette parantumaan. [Tyhjä kohta nauhassa.]

...?... Hyvä on, kaikki on kunnossa. Huomeniltana...?...

274 [Tyhjä kohta nauhassa.] ...?... Mutta, on vain yksinkertainen asia totella sitä, mitä Jumala käski tehdä. Olen nähnyt sen tapahtuvan niin monta kertaa. Katsokaahan, Kirjoitukset eivät edes käske meitä rukoilemaan ihmisten puolesta. Ne vain sanovat vain: "Laskekaa kätenne sairaiden päälle, ja he parantuvat."

275 Aivan äskettäin, tai en sanoisi, että se oli äskettäin, tuo tapaus, joka juuri tuli mieleeni. Se oli noin kolme tai neljä vuotta sitten, tai enemmänkin. Me olimme täällä Kaliforniassa. Kaksi naista kulki silloin ohitse jonossa, ja yhdellä heistä oli kasvain kasvoissansa, ja toisella oli vatsavaiva. Ja he vain uskoivat sen. Minä laskin käteni heidän päälleen ja sanoin: "Minä teen tämän nyt Herran Jeesuksen Nimessä."

276 Ja se tapahtui melkein kuukautta myöhemmin. Tuo nainen, jolla oli vatsavaiva, hän yritti syödä eikä voinut tehdä sitä. Hän sanoi, että eräänä aamuna todella hyvä tunne kulki hänen ylitseen ja hän alkoi syödä. Ja hän juoksi kertomaan sitä tuolle naiselle, joka asui hänen naapurinaan, ja siellä tämä oli ravistelemassa lakanoita, sillä tavalla, yrittäen löytää tuota kasvainta, joka oli lähtenyt hänen kasvoistaan tuona yönä.

277 Katsokaahan, vain uskokaa se ystävät. Jos Hän tekee sen yhden kohdalla, tulee Hän tekemään sen kaikkien kohdalla. Ja niin Hän käski toimia. Me emme tiedä, miten se toimii. Minä en tiedä, miten se toimii. Se vain on Hänen lupauksensa. Hän sanoi, että se tulisi tekemään sen. Ja olen nähnyt kymmenien tuhansien ympäri maailman parantuneen. Jumala lupasi tehdä sen, ja se on Hänen lupauksensa. Näettehän, me vain uskomme sen.

278 Nyt me kaikki tulemme tänne. Ja te, jotka ette voineet nousta ylös, me tulemme luoksenne rukoilemaan puolestanne. Haluan nyt teidän jokaisen miehen asettuvan tänne laskeaksenne kätenne heidän päälleen. Ja minä haluan seistä tässä ja rukoilla ja sitten myös tulla ja laskea käteni heidän päälleen. Hyvä on, asettukaa tänne. Siirtykää te kaikki hyvin lähekkäin, niin että jokainen ulottuu.

279 Rakas Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, me rukoilemme näiden ihmisten puolesta, joista jotkut ovat vaivattuja ja raajarikkoisia. Siel-

lä noiden sananpalvelijoiden kädet, Herra, menevät edes takaisin yhden päältä toisen päälle. Minä rukoilen, että Sinä parantaisit jokaisen heistä, Herra. Salli Pyhän Hengen tulla ihmisten ylle, jokaisen ylle, Isä. Ja voikoon suuri Jumalan Voima varjostaa heidät juuri nyt, ja voikoot he mennä kotiin ja olla terveitä. Tiedämme Jeesuksen sanoneen: "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Sinä lupasit sen, rakas Jumala. Me uskomme sen. Me uskomme sen, koska Sinä sanoit niin, ja me tiedämme, että se on niin, joten nämä Ihmiset tulevat olemaan terveitä. Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä siunaan heidät kaikki. Aamen.

280 Jumala siunatkoon teitä. [Veli Branham ja sananpalvelijat laskevat kätensä sairaiden päälle ja rukoilevat ihmisten puolesta. Tyhjä kohta nauhassa.]

281 Minun sydämeni vastaanottaa teidän jokaisen parantumisen. Minä uskon sen. Tahdotteko te jokainen nyt uskoa kanssani? Siinä kaikki. Minä kerroin teille totuuden niin pitkälti kuin sen tiedän. Minä rakastan teitä, ja Jumala siunatkoon teitä. Ja minä uskon koko sydämestäni, että te tulette olemaan terveitä. Ja voikoot minun siunaukseni nyt olla kunkin teidän kanssa. Vartioikoon ja suojelkoon Jumala teitä. Te olette minun rukouksissani. Tahdotteko rukoilla puolestani ollessani siellä Afrikassa? Minä rakastan teitä. Ja tulen näkemään teidät uudestaan huomenillalla.